

Міністерство освіти і науки України
Одеський національний технологічний університет
Кафедра туристичного бізнесу та рекреації

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА БАКАЛАВРА
на тему: «Проект «Дунайського винного маршруту»

Здобувачки: Єлизавети БАРАНОВОЇ

4 курсу групи МТ-43

Керівники: Ганна САРКІСЯН

В'ячеслав ІВАНЧЕНКОВ

Кваліфікаційна робота допускається до захисту

Рішення кафедри від «06» лютого 2023р., протокол № 69-03

Завідувачка кафедри ТБ та Р _____ Наталя ДОБРЯНСЬКА

(підпис)

Одеса 2023

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет	Технології вина та туристичного бізнесу
Кафедра	Туристичного бізнесу та рекреації
Ступінь вищої освіти	Бакалавр
Спеціальність	242 Туризм
Освітня програма	Міжнародний туризм

ЗАТВЕРДЖУЮ

Зав.кафедри ТБ та Р

Наталя ДОБРЯНСЬКА

« ____ » _____ р.

ЗАВДАННЯ НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ ЗДОБУВАЧА

Баранової Єлизавети Олександрівни

ПІБ

1. Тема роботи: «Проект «Дунайського винного маршруту»
Затверджена наказом ОНТУ від 06. 02. 2023 наказ № 69 - 03
2. Термін здачі здобувачем закінченої роботи 01.06. 2023 р
3. Вихідні дані роботи: підручники, електронні ресурси, навчальні посібники, законодавчі та нормативні акти, звіти туристичних підприємств, статистична звітність, картографічні та літературні джерела
4. Перелік питань, які потрібно розробити:
РОЗДІЛ 1 Винний туризм як інструмент розвитку Дунайського краю
РОЗДІЛ 2 Королівський маршрут Via Redжіа
РОЗДІЛ 3 Розробка пропозицій щодо розвитку туризму Дунайського краю
5. Перелік графічної роботи: презентація до кваліфікаційної роботи з 16 слайдів.

6. Консультанти по роботі із зазначенням розділів роботи (для кваліфікаційної роботи бакалавра):

Розділ	Консультант	Підпис, дата	
		Завдання видав	Завдання прийняв
Розділ 3			

7. Дата видачі завдання – «06» лютого 2023 р.

Керівники _____ Ганна САРКІСЯН
 _____ В'ячеслав ІВАНЧЕНКОВ

Завдання прийняла до виконання _____ Єлизавета БАРАНОВА

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ п/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи бакалавра	Термін виконання етапів роботи
1	Обґрунтування обраної теми кваліфікаційної роботи та погодження з керівником.	02.03.2023 – 05.03.2023
2	Пошук інформації та дослідження літературних джерел.	05.03.2023 – 09.03.2023
3	Формування мети і вступу.	09.03.2023 – 11.03.2023
4	Написання першого розділу про Дунайський винний регіон, визначення його перспектив.	11.03.2023 – 30.03.2023
5	Написання другого розділу. Історичні дані та характеристика Королівського шляху Віа Реджіа.	30.03.2023 – 17.04.2023
6	Написання третього розділу. Аналіз Фрумушики Нової і прокладання маршруту.	17.04.2023 – 10.05.2023
7	Підведення підсумків.	10.05.2023 – 14.05.2023
8	Повне оформлення кваліфікаційної роботи.	14.05.2023 – 19.05.2023
9	Підготування доповіді та презентації до захисту.	19.05.2023 – 24.05.2023
10	Захист кваліфікаційної роботи бакалавра	26.06.2023

Здобувачка _____ Єлизавета БАРАНОВА
 Керівники _____ Ганна САРКІСЯН

_____ В'ячеслав ІВАНЧЕНКОВ

Несу відповідальність за ідентичність електронного та друкованого варіантів кваліфікаційної роботи, даю згоду на обробку персональних даних та не заперечую проти розміщення кваліфікаційної роботи на офіційних вебресурсах ОНТУ.

Підтверджую, що в кваліфікаційній роботі відсутні порушення норм академічної доброчесності.

Здобувач-дипломник _____ Єлизавета БАРАНОВА

АНОТАЦІЯ

до кваліфікаційної роботи бакалавра

Робота містить 60 сторінки, 1 таблицю, 7 рисунків, список літератури з 24 найменувань.

Метою виконання роботи є дослідження існуючого виноробного Дунайського регіону і його історії, розробка та розширення винного Королівського шляху Віа Реджіа з приєднанням нових локацій - Фрумушика Нова, Петропавлівка і Аккерманська вежа в Білгород-Дністровському.

Об'єктом аналізу, дослідження і узагальнення є історичні дані про Дунайський винний регіон та Королівський шлях Віа Реджіа, що проходить через нього.

Завданням роботи є:

- узагальнення отриманих знань про винний напрям туризму;
- дослідження історичних даних про Дунайський край виноробства, поглиблення у розвиток та культуру даного винного регіону;
- вивчення усіх тонкощів Королівського шляху Віа Реджіа;
- розробка розширення наявного винного шляху Віа Реджіа, пропозиції щодо включення нових локацій до маршруту;
- аналіз Фрумушики Нової, Петропавлівки та історичної пам'ятки Білгород-Дністровської Аккерманської вежі Одеської області, як запропонованих місць для долучення їх до існуючого шляху;
- прокладення запропонованого маршруту на карті;
- надання пропозиції щодо розвитку винного туризму досліджуваних територій.

За результатом проведеної та виконаної роботи сформульовані варіанти просування та розширення винного туризму Дунайського регіону.

Рік захисту роботи: 2023

ABSTRACT

to the qualification work of the bachelor

The work contains 60 pages, 1 table, 7 figures, a list of references from 24 denominations.

The purpose of the work is the research of the existing Danube wine region and its history, the development and expansion of the Via Regia Royal Wine Route with the addition of new locations - Frumushyka Nova, Petropavlivka and Akkermanska Vezh in Bilhorod-Dnistrovskyi.

The object of analysis, research and generalization is the historical data on the Danube wine region and the Via Regia Royal Road passing through it.

The tasks of the work are:

- generalization of the acquired knowledge about the wine direction of tourism;
- research of historical data on the Danube region of winemaking, deepening into the development and culture of this wine region;
- study of all the subtleties of the Via Regia Royal Way;
- development of the expansion of the existing Via Regia wine route, proposals for the inclusion of new locations in the route;
- analysis of Frumushyka Nova, Petropavlivka and the historical monument of Bilhorod-Dniester Akkerman Tower of Odesa region as proposed places for their inclusion in the existing path;
- laying out the proposed route on the map;
- providing a proposal for the development of wine tourism in the studied territories.

Based on the results of the conducted and completed work, options for the promotion and expansion of wine tourism in the Danube region were formulated.

Year of job protection: 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	8
РОЗДІЛ 1	
Винний туризм як інструмент розвитку Дунайського краю	11
1.1. Винний туризм - основні визначення і поняття	11
1.2. Еногастрономічні фестивалі - перспективні заходи розвитку винного туризму.....	15
1.3. Дунайський регіон - перспективи розвитку	20
1.4. Організація винного туризму Дунайського краю	26
Висновки до розділу 1.....	29
РОЗДІЛ 2	
Королівський маршрут Віа Реджіа.....	30
2.1. Характеристика маршруту.....	30
2.2. Історичні дані маршруту	31
2.3. Перспективи розвитку транскордонних відносин України з Молдовою..	36
Висновки до розділу 2.....	39
РОЗДІЛ 3	
Розробка пропозицій щодо розвитку туризму Дунайського краю	41
3.1 Перспективи розвитку Дунайського краю шляхом входження до королівського маршруту.....	41
3.2. Фрумушика нова- етнотуристичний комплекс сімейного відпочинку як нова локація міжнародного маршруту	45
3.3. Розробка продовження королівського маршруту Віа режіа Дунайським краєм.....	48

3.4. Пропозиції щодо розвитку винного туризму досліджуваних територій.....	52
3.5. Організація фестивалю мамалиги і білого вина	53
Висновки до розділу 3.....	56
ВИСНОВКИ.....	57
СПИСОК ДЖЕРЕЛ.....	58
ДОДАТКИ	

ВСТУП

Туризм стрімко розвивається в наш час, велика кількість різних напрямів туризму, такі як екстримальний, історичний, рекреаційний, діловий, екологічний, кожний з видів туризму набуває обертів та вдосконалення.

Одним з найрозвинутіших, давніх та популярних напрямків є винний туризм. Винний туризм - це форма туризму, яка спрямована на відвідування виноробних регіонів, винних погребів та винних келій з метою дегустації вин та вивчення винного виробництва.

Одна з переваг винного туризму полягає в тому, що він дає можливість не тільки спробувати вино, але і познайомитися з культурою регіону, в якому вона вирощується. Винний туризм також може бути корисним для місцевої економіки, оскільки сприяє розвитку виноробного бізнесу та туризму.

Існує багато країн та регіонів, в яких винний туризм дуже популярний, зокрема у Франції, Італії, Іспанії, Португалія, Аргентина та багато інших.

Під час винного туризму можна відвідати виноробні, зробити екскурсію винними погребами і келіями, дегустувати вина та вивчати традиції і культуру регіону. Також можна скласти власні маршрути і знайомитися з іншими туристами зі світу, які ділять ваші інтереси.

В Україні винний туризм також є досить поширеним, зокрема в Закарпатській та Одеській області, де кліматичні та природні умови дають змогу вирощувати велику кількість сортів винограду та виробляти дійсно смачне та якісне вино. Виноробство на українських землях має потенціал та всі шанси на подальший розвиток та вдосконалення.

Зокрема цікавим регіоном вважається саме Дунайський, так як він є популярним туристичним напрямком для шанувальників вина та природи.

Дунайський винний туризм є досить поширеним в Україні. Це область, яка славиться своїми виноградниками та давніми традиціями виноробства.

Через винний регіон Дунаю простягається на 4500 км Королівський шлях Віа Реджіа, європейський культурний маршрут, що прямує за маршрутом історичної дороги середньовіччя. На винному шляху Віа Реджіа

можна знайти багато історичних та культурних визначних місць, таких як замки, палаці та музеї, що представляють давню історію та культуру країн і регіонів.

Кожен регіон має свою унікальну традицію виробництва вина і свій унікальний смак. Маршрут саме для любителів вина, щоб насолодитись смаком різних сортів вин і отримати незабутні враження від місцевої культури та кухні.

Об'єктом дослідження є Дунайський винний регіон, зокрема винний шлях Віа Реджіа. Метою роботи є ознайомлення із історією Дунайського краю та маршрутом Віа Реджіа, пропозиції щодо розширення винного шляху, включення та охоплення нових локацій, таких як Фрумушика Нова, Петропавловка і Білгород-Дністровський. Досягнення мети містить у собі:

- дослідження історичних довідок Дунайського винного туризму;
- аналіз виноробного краю в Дунайських широтах;
- організація та перспективи розвитку Дунайського виноробства;
- повне ознайомлення з існуючим винним шляхом Віа Реджіа;
- аналіз історичних довідок Королівського шляху;
- існуючий комплекс Фрумушика-Нова;
- розробка та включення нових локацій до винного Королівського шляху Віа Реджіа.

Розробка нового маршруту та долучення його до відомого шляху Віа Реджіа включає Фрумушику Нову, яка за досить короткий час набрала обертів, покращила свою інфраструктуру не втрачаючи своїх історичних традицій та культури, завдяки власнику Олександру Паларієву, що прагне не зупинятися на досягнутому. Місце, в якому для нових туристів та гостей створюються всі можливі умови для комфортного перебування та поринення в повну атмосферу вина, молдавської традиційної кухні й безкраїх степів.

Запропонований та розроблений для проведення фестивалів у Фрумушиці Новій за всіма місцевими традиціями.

Робота складається з трьох розділів, 60 сторінок. Кваліфікаційна робота ілюстрована 7 рисунками та містить 1 таблицю. Список літератури налічує 24 пунктів.

РОЗДІЛ І

ВИННИЙ ТУРИЗМ ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ ДУНАЙСЬКОГО КРАЮ

1.1 Винний туризм - основні визначення і поняття

Туристична індустрія є невід'ємною та дійсно важливою частиною економіки кожної країни. Вона включає в себе всі види послуг, що пов'язані з подорожами, від виготовлення турів до транспортування туристів, проживання, харчування, організації відпочинку та розваг.

Туристична індустрія включає в себе багато різних секторів, таких як готельний бізнес, ресторанний бізнес, доставка та транспортування, посередництво та туроператорські послуги, екскурсії та інші. Вона також включає в себе різноманітні послуги, які забезпечують комфорт туристів у ході подорожей, такі як медичний та страховий захист.

Туристична індустрія для багатьох країн є джерелом доходів та працевлаштування для місцевого населення, а також забезпечує культурну та економічну стійкість кожного господарства.

Проте, туристична індустрія також має свої виклики та проблеми, наприклад: забруднення довкілля, зношення історичних та культурних пам'яток, надмірний туризм, який може призвести до руйнування екосистем та змін біологічної різноманітності. Тому важливо зберігати природу та культурну спадщину кожного регіону, щоб туризм був стало стійким та ефективним.

Туристичний продукт є комплексом туристичних послуг, що надаються з необхідністю задоволення потреб туристів за весь період подорожі. У структурі туристичного продукту виділяють послуги і товари. Особливістю туристичного продукту є те, що його можна замовити й оплатити за місцем свого проживання, але спожити виключно в тій місцевості, де було створено туристичні послуги, які ще називають «туристичний пакет» чи «тур». [1]

Одним з найперспективнішим напрямом туризму є саме винний.

Винний туризм - це вид туризму, пов'язаний з відвідуванням виноробних регіонів, винних погребів, дегустацією вин та ознайомленням з процесом самого виноробства. Це сфера туризму, що стає все більш поширеною у цілому світі.

Однією з найпопулярніших та розвинутих областей винного туризму є Європа, а також США, Австралія, Нова Зеландія та Південна Африка. Тут можна побачити розкішні винні садиби, зібрати власний виноград та навчитися виготовляти вино під керівництвом майстрів виноробів.

Винний туризм – це спеціалізований вид туризму, що містить в собі давню історію, велику кількість винних регіонів, ознайомлення з технологією приготування напоїв та включає дегустацію винної продукції безпосередньо саме в місцях її виробництва, заводи чи приватні виноградники, також відвідування певних тематичних заходів та закладів. Це може бути відвідування дегустаційних підвалів, залів, фестивалів, плантацій виноградників та ресторанів. Завдяки такому виду туризму всі охочі можуть скуштувати вина прямо в виноградниках, де було вирощено ягоди, поспілкуватися особисто з виноробами та насолодитися всією атмосферою виноградної культури. [2]

Винний тур – це тур, який організовується для всіх бажаючих, які мають бажання відвідати одну або декілька виноробень. До стандартної програми входять екскурсія виноградниками, знайомство з виробничим процесом, огляд винних льохів, а потім найголовніше — дегустація.

Багато виноробів пропонують додаткові розваги для туристів. Якщо ви поїдете в подорож восени, у вас буде можливість взяти участь у зборі винограду або спробувати подушити його ногами. Існують гастротури, що включають знайомство з місцевою сезонною кухнею. Великі винороби здають гостеві будиночки як готель і можуть розмістити вас на ніч або декілька. Ще один приємний бік таких турів — знайомство з людьми, які своїми руками створюють вино.

Звичайно, основна мета таких турів — придбання вина, що сподобалося, безпосередньо у виробника. Для багатьох виноробень ці продажі становлять 20-30% від річного обсягу.

Подорож і вино завжди були тісно пов'язані між собою, так як пригощання гостей традиційними напоями вважається гарною гостинністю в кожній країні.

Вважається, що поштовхом до популярності та розвитку енотуризму став «Конкурс вин», що відбувся 1976 року в Парижі. В Іспанії цей напрямок туризму почав набирати популярності в середині 2000-х років.

Серед англомовних туристів енотуризм став популярним після виходу фільму «На узбіччі», де центральні персонажі відвідують винні льохи в районі Санта-Барбари та Південної Каліфорнії.

Грузія не залишилася осторонь світового тренду, з середини 90-х гіді привозили своїх гостей у будинки до знайомих селян, які робили вино.

Потихеньку деякі з цих господарств перетворилися на досить великі та відомі виноробні регіони. Вони, звичайно, не конкуренти за обсягом продукції, що випускається, великим винним заводам, але за смаковими якостями найчастіше дадуть 100 очок вперед. Ось більшість туристів і везуть саме до них - за найкращим вином, домашньою кухнею та щирою гостинністю.

Винний туризм - це одна зі зростаючих тенденцій туристичного ринку України. Вона закріплюється завдяки унікальному та багатому національному культурному спадщини виноробства. Наша держава може запропонувати відвідувачам якісні вина та місцеві деякі з найстаріших та найчарівніших виноробних регіонів світу.

Стан винного туризму в Україні можна охарактеризувати як не дуже розвинений, але потенційно перспективний. Україна має потужний виноробний потенціал та багату історію виробництва вина, але зовсім не так багато винних турів та екскурсій, які були б масовими і відомими на міжнародному рівні.

Україна має декілька регіонів, які є відомими вином, найбільш популярним у Закарпатті та Одеській області. На цих територіях є кілька виноробних маршрутів, але відсутність належної інфраструктури та маркетингу є основними перешкодами для подальшого розвитку винного туризму. Також, багато винарів в Україні є дрібними виробниками, які не мають достатніх ресурсів для популяризації своїх продуктів та розвитку власного туристичного бізнесу.

Однак, в останні роки винний туризм в Україні починає набирати обертів, з'являється все більше нових винних пропозицій, які пропонують екскурсії та дегустації, інколи з поїздками на відкритому повітрі по виноградниках. Зокрема, багато іноземних туристів, що відвідують Україну, хочуть скуштувати вина місцевих виробників та поцінують аутентичний досвід відвідування винних підприємств. [3]

Основні проблеми, які тормозять розвиток винного туризму в Україні, - це недостатня інфраструктура, мале повідомлення для туристів про місця, де виробляють вино, та незабезпечене належної якості вин відповідно до міжнародних стандартів.

З огляду на підвищення якості та кількості виробництва вина в Україні, розвиток винного туризму може стати перспективним напрямом розвитку туристичної галузі.

Отже, винний напрям туризму грає дійсно важливу роль в туристичній індустрії загалом. Має цікаву довгу історію та охоплює велику кількість країн, що не зупиняються на досягнутому, розвивають та просувають свої традиційні вина на світовий ринок. До того ж все більше людей зацікавлюються та залучаються до пізнання та поглиблення у винне мистецтво, є новачки, є любителі, а є справжні цінителі винного благородного напою. Сфера вина є досить широкою та цікавою, чого лише коштує побачити та спробувати самому процес виготовлення напою, дізнатися тонкощі підготовки продукції, розрізняти смаки різних сортів винограду, їх

поєднання, дегустувати та просто насолоджуватися. Що стосовно винного туризму України то, якщо інфраструктура і культура винних поїздок будуть продовжувати розвивати і вдосконалювати на територіях України, винний туризм може стати значущим чинником, який сприятиме розвитку регіонального туристичного ринку і збільшенню прибутків для місцевих виробників.

1.2 Еногастрономічні фестивалі - перспективні заходи розвитку винного туризму

Одним із найкращих способів відчувати різноманіття культури, поспілкуватися з її населенням, поспостерігати за стародавніми традиціями, побачити красу природи та архітектури – це відвідати тематичний фестиваль, який організовується на території, що найбільше вас цікавить. Про унікальність України сповна можна дізнатися відвідавши різноманітні гастрономічні фестивалі.

Питаннями розвитку подієвого гастрономічного туризму займаються такі закордонні та вітчизняні вчені: Агеєнко О. Г., Антоненко В. Г., Бабкін О. В., Басюк Д. І., Бейдик О. О., Кукліна Т. С., Расулова А. М., Саламатіна С. Є., Стельмах О. А., Каурова А. Д., Коваленко К. Ю., Матвєєв В. В., Тищенко П. В., Шикіна О. В. Школа І. М. розглядає гастрономічний туризм як вид хобі-туризму, Т. Г. Сокол та З. С. Каноністова – як тематичний туризм, В. К. Федорченко – як спеціалізований туризм. В. Антоненко, Д. Басюк у своїх працях наголошують на важливості розвитку даного виду туризму в окремих регіонах України. У вітчизняній науці вивченням взаємодії туристичного сектора і гастрономії займаються В. Гордін, Д. Гусенова, А. Карабаєва, А. Лук'янченко, Ю. Трабська, Е. Чернова. Автори вивчають форми і прояви гастрономічного туризму як засобу підвищення привабливості дестинації, а

також способи формування і просування гастрономічних брендів дестинації. Невирішені питання. Проведення аналітичних досліджень впливу гастрономічних івентів на збільшення туристичного потоку в межах локації проведення заходу. Вплив сезону проведення заходу на кількість учасників та відвідувачів.

Згідно з дослідженнями, туристичні потоки зростають у тих регіонах, де формуються такі спеціалізовані туристичні продукти, як фестивалі, конкурси та народні свята. Гастрономічні фестивалі, кулінарні конкурси і свята можуть стати чинником зростання інтересу до гастрономічного туризму та напрямом бізнесу для домашніх господарств, виробників продуктів харчування, закладів ресторанного господарства (HORECA).

Це сприятиме розвитку національної та регіональної економіки. Серед гастрономічних фестивалів і свят виокремимо фестивалі національної кухні, вуличної та міської їжі; фестивалі, присвячені певній страві. Гастрономічні фестивалі, конкурси і свята можуть зробити значний внесок у формування туристичного бренду міст (регіонів та країни).

Під час гастрономічних фестивалів туристи дегустують страви з локальних продуктів, знайомляться з особливостями регіональної кухні, традиціями, особливостями споживання. Останнім часом кількість гастрономічних фестивалів в Україні стрімко зростає.

Основними об'єктами гастрономічних фестивалів України є відомі кулінарні бренди – вареники, борщ, сало, пампушки, пиво та вино, шоколад та кава, риба та морепродукти, які формують туристичний імідж регіонів України. Більшість гастрономічних фестивалів в Україні проводяться в західній та центральній частинах. Найбільш відомими туристично-гастрономічними атракціями є Львів, Ужгород, Мукачево, Київ, Житомир, Одеса та Полтава. Серед популярних фестивалів можна назвати: «Червоне вино», «Ужгородська паланчіта», фестиваль крафтового пива та вінілової музики «Craft Beer & Vinyl Music Festival», «На каву до Львова», «Kyiv Food and Wine Festival», фестиваль здорової їжі «Best Food Fest», фестиваль

солодощів «SWEETs Fest», «Kyiv Coffee Festival», «Гастро Сіті ін Житомир» та інші.

Всесвітня асоціація гастрономічного туризму визначає гастрономічний туризм як подорожі з метою отримання аутентичного досвіду, заснованого на культурі споживання їжі або напоїв; відкритті унікальних місць та їхньої культури через національну кухню [4].

Гастрономічний туризм розглядаються як вид туризму, пов'язаний із ознайомленням з виробництвом, технологією приготування та дегустацією національних страв та напоїв, а також кулінарними традиціями народів світу. Національна кухня — це один із важливих факторів залучення іноземних туристів до країни. Це й зрозуміло, адже в кулінарному мистецтві міцно зберігаються національні особливості й традиції народу, що завжди цікаві представнику іншої країни.

Гастрономічний туризм також можна вважати допоміжним інструментом у пізнанні культурної спадщини країн та регіонів світу, оскільки страви національної кухні є одним із елементів, що відображають спосіб життя, світогляд, традиції етносів.

У етнографічних дослідженнях зафіксовано, що українська кулінарія налічує понад 4 тис. рецептів різноманітних страв, зокрема: з м'яса (особливо свинини), риби, овочів, яєць, молочних продуктів, борошна тощо.

Багато зі страв української кулінарії набуло етнічної символіки, яка визначалася насамперед через усвідомлення українцями окремих страв як своєрідного коду національної культури, вписаних до системи етнічної історії. Вони розуміються і як зразки найвищих досягнень власного кулінарного мистецтва.

Символічним українським гастрономічним продуктом є сало, а найбільш популярною стравою національної кухні українського народу — борщ, який славиться не менше за французькі соуси, італійські спагеті чи японські суші. Український борщ має до 50 різновидів, практично в кожній області його готують за своїм особливим рецептом: полтавським,

волинським, чернігівським, галицьким, львівським, селянським, дніпровським. До його складу входить до 20 найменувань продуктів, які, проходячи комбіновану теплову обробку, створюють його неповторний багатий смак та аромат. Як і будь-яка кухня з багатим історичним минулим, українська кухня є в значній мірі регіональною, інтегруючи кулінарні традиції інших народів [5].

Україна здатна запропонувати конкурентоспроможний турпродукт, пов'язаний саме з гастрономічним туризмом. Набувають популярності винні тури Закарпаттям, Одеською, Херсонською та Миколаївською областями. Слід зазначити, що Україна входить до п'ятірки країн Європи, де винний туризм має значні перспективи розвитку і є всесезонним [6].

До найбільш цікавих для туристів гастрономічних турів Україною відносять "Сиро-винний тур Закарпаттям", "Смачне Закарпаття", "Кулінарне Закарпаття", "Хмільний Львів", "Полтавські галушки", "Прогулянка по одеськи", "Фестиваль їжі у Луцьку і Тунель Кохання" тощо [7].

Згідно з останніми дослідженнями, туристичні потоки інтенсивно зростають у тих регіонах, де на основі самобутніх традицій формуються такі спеціалізовані туристичні продукти, як фестивалі та народні свята. Саме гастрономічні фестивалі й свята можуть стати чинником підтримки інтересу до гастрономічного туризму, а також додатковим напрямом бізнесу для домашніх господарств, невеликих виробників продуктів харчування, закладів ресторанного господарства.

Це, у свою чергу, сприятиме розвитку національної економіки. У 2017 р. в Україні було проведено 94 гастрономічний фестивалі та свята (див. табл. 1). З року в рік їх кількість стрімко зростає. Найбільша їхня кількість проходила у вересні (20), червні (15), травні (11), жовтні (11) та серпні (10). Тобто, найбільш активний сезон проведення таких світ — це літо й осінь. Серед гастрономічних фестивалів і свят можемо виділити фестивалі національної кухні, вуличної та міської їжі; фестивалі, присвячені певній страві (борщ, галушки, деруни, ріплянка, голубці тощо), ягодам (черешня,

чорниця, полуниця тощо) та овочам (гарбуз, огірок, помідор); фестивалі алкогольних напоїв (віскі, вино, пиво та ін.), меду й солодошів та інші.

Слід відзначити, що існує певна диспропорція щодо місць проведення гастрономічних фестивалів — більша їх частина була організована на Закарпатті (23 фестивалі) та Львівщині (9 фестивалів), що пояснюється самобутньою культурою та специфічними кулінарними традиціями цих регіонів.

Серед найвідоміших фестивалів Закарпаття можна назвати: "Конкурс різників свиней — гентешів" (с. Геча), "Біле вино" (м. Берегово), "Червене вино" (м. Мукачево), "Верховинська яфіна" (с. Гукливий), "Угочанська лоза" (м. Виноградів), "Ужгородська паланчіта" (м. Ужгород), "Золотий гуляш" (с. Мужієво), "Гуцульська бринза" (м. Рахів) та інші.

Ще одним центром гастрономічних фестивалів та гастрономічного туризму можна по праву назвати Львів. Щороку у місті Лева проводять 8 гастрономічних фестивалів. Як відомо, основними об'єктами гастрономічних турів Львова є відомі кулінарні бренди — пиво, шоколад та кава, які формують туристичний імідж міста.

Тут проходить Національне свято шоколаду, Фестиваль крафтового пива та вінілової музики "Craft Beer & Vinyl Music Festival", "На каву до Львову" тощо. Також популярною серед туристів є галицька кухня, яка набула поширення у трьох державах (Україні, Польщі, Словаччині), що автоматично перетворює її на міжнародне явище [8].

Серед інших регіонів України за кількістю гастрономічних фестивалів і свят виділяється Київська область (12), майже всі з них проходять у Києві — столиці, економічному, політичному й культурному центрі нашої держави. Так щороку в Києві проходить "Kyiv Food and Wine Festival", Фестиваль Здорової Їжі "Best Food Fest", Фестиваль "Цукерки та Пундика", Фестиваль солодошів "SWEETs Fest", "Kyiv Coffe Festival", Фестиваль морозива та інші. Відсутні дані фестивалі й свята лише в Донецькій, Луганській та Черкаській областях. І якщо розвиток

гастрономічного туризму в перших двох областях гальмується військовими діями, то незрозумілим є відсутність гастрономічних фестивалів на Черкащині (хоча тут проводяться етно-, мото-, музичні та інші фестивалі). Результати опитування, проведеного серед асоційованих членів Всесвітньої туристської організації (ЮНВТО), свідчать про те, що 88,2% респондентів вважають, що гастрономія є стратегічним елементом у визначенні бренду та іміджу їх туристичних дестинацій [9].

Саме туристичний бренд та сформований імідж міста (регіону, країни) дозволяють вигідно позиціонувати себе серед конкурентів та створити унікальний туристичний продукт, який приверне увагу потенційних туристів. Отже, гастрономічні фестивалі й свята також можуть зробити значний внесок у формування туристичного бренду міст (регіонів, країни в цілому).

1.3 Дунайський регіон - перспективи розвитку

Річка Дунай бере свій початок у Німеччині в горах Шварцвальда протікає територією та є кордоном цілих десяти держав: Німеччини, Австрії, Сербії, Румунії, Словаччини, Угорщини, Хорватії, Болгарії, Молдови та України. Крім цих десяти країн у басейні Дунаю знаходяться землі ще дев'яти європейських держав: Швейцарія, Чехія, Словенія, Італія, Польща, Чорногорія, Боснія та Герцеговина, Албанія та Північна Македонія. Саме тому Дунай часто називають Інтернаціональною річкою. Річка впадає у Чорне море, утворюючи дельту на кордоні Румунії та України.

Щодо Дунайського регіону – він славиться тим, що є найтеплішим словацьким регіоном для виноробства, так як клімат тут досить сухий і зима на диво м'яка. Природні умови даної місцевості дозволяють вирощувати винограду культуру, яка є придатною для виробництва якісних вин з такими атрибутами, як пізній збір врожаю, вибір винограду, ягоди та родзинки.

Дунайський винний шлях справді сприяє розвитку туризму, а саме орієнтованого на виноробні продукти, винну культуру і виноробство. Також пропонує пізнати різні традиції виноградарства та виготовлення вина, старовинний фольклор, збережені пам'ятки, кулінарні традиційні страви, місцеві традиції та атмосферу, фауну та флору, гарний відпочинок та розваги. [10]

Регіон розташований на висотах від 100 до 500 метрів над рівнем моря та має клімат, який дозволяє вирощувати різноманітні сорти винограду. До найвідоміших сортів саме Дунайського регіону належать такі види:

Рислінг, Піно Грі, Ірсай Олівер, Піно Блан, Вельтлін Грін, Шардоне, Мюллер Тургау, та Совіньон Блан, із блакитних сортів є Кабарне, Совіньон Аліберне, Піно Нуар та Франківка.

Виноградники в Дунайському регіоні розкинулися на площі більше 11 тисяч гектарів, а виноробні підприємства виробляють більше 100 мільйонів літрів вина щорічно. Тут можна знайти як класичні сорти вина, так і експериментальні варіації, що дозволяють знайти своє унікальне поєднання смаків та ароматів.

Дунайський винний регіон є популярним туристичним напрямком для шанувальників вина та природи. Тут можна не лише насолоджуватись дегустацією вина, але й побачити красиві виноградники, старовинні міста та мальовничі краєвиди.

Дунайський винний туризм є досить відомим видом туризму в Україні. Це область, яка славиться своїми виноградниками та давніми традиціями виноробства.

Тут можна відвідати величезні винні погребі, де зберігається найбільша колекція вин, спробувати на смак унікальні вина та дізнатися про всі їхні особливості, взяти участь у майстер-класах з виноробства та смачного здорового харчування.

Найбільші виноробні компанії, які пропонують відвідування винних погребів та дегустації вин, знаходяться у Ніжинському районі Чернігівської області, Вінницькій, Миколаївській та Одеській областях.

Дунайський винний туризм - це чудовий варіант для любителів вина та гастрономічних вражень, які шукають щось нове та неординарне. [11]

Римські імператори та Дунайський винний маршрут. Дунайський кордон Римської імперії підтримувався постійною військовою присутністю. Внаслідок цього споживання вина стало невід'ємною складовою повсякденного життя в регіоні. Дунайський винний маршрут включає ті ж регіони, де вино було введено в римські часи, і які продовжують традицію виробництва вина.

Щодо спадщини. Римські імператори та Дунайський винний маршрут проходять через чотири країни Середнього та Нижнього Дунайського регіону – Хорватію, Сербію, Болгарію та Румунію – охоплюючи 20 археологічних пам'яток та 12 виноробних регіонів. Маршрут пов'язує археологічні пам'ятки з їхньою індивідуальною (унікальною) історією, яка є пам'яткою керівництву римських імператорів при введенні римської культури вздовж північного кордону імперії. Вино, як ключова підтема, концептуально поєднується із запровадженням римської культури та соціальних вдач у Дунайському регіоні.

Незалежно від того, чи подорожуєте ви в походи, їздите велосипедом, їдете на човні або поїзді або комбінуєте ділянку, транскордонна подорож кордоном римського Дунаю (лайми) розкриє видатну природну красу річки та її приховані історичні та археологічні скарби, багато з яких вторований шлях.

Багато археологічних пам'яток було виявлено під час недавніх розкопок і було представлено громадськості лише протягом останніх двох десятиліть. Любителі давнини будуть вражені великою кількістю виставлених архітектурних та художніх скарбів, які документують присутність Стародавнього Риму та його імператорів у цій частині Європи.

Історія Дунайських земель є досить довгою, але дуже цікавою. Стародавні літописи зберігають в собі інформацію, що Закарпаття належить до стародавніх районів виноградарства, що зароджувались завдяки близькості північних кордонів Римської імперії, що проходили саме по Дунаю. До того ж, існують дані, що перші кочові племена угорців, які прийшли зі сходу ще на початку X ст. в Дунайську низовину, завезли на ці землі середньоазіатські столові сорти винограду.

Беручи до уваги сприятливі ґрунтово-кліматичні умови дунайської низинної зони, а також схили, що захищені з північного напрямку горами, виноградарство в XII-XIII ст. стало активно процвітати та набирати оборотів по всій території Середньо-дунайської низовини.

У 1251 році після набігу орди хана Батия, виноградники зазнали знищення. Для засадження та заселення спустошеної території угорський король Бейла запросив на ці землі італійських та німецьких виноградарів. А Мукачево із прилеглими територіями віддав галицькому князю Льву Даниловичу. Саме ним було надано право вирощувати виноградні угіддя, виготовляти і продавати вино.

Справжнім історичним центром закарпатського виноробства можна назвати Чорну гору під Виноградовом, де ще з давніх-давен вирощують виноградну культуру. Враховуючи сприятливі ґрунтові та кліматичні умови даної зони, а також те, що схили Чорної гори так би мовити гріються сонячними променями майже увесь день. Тому за часи короля Гейзи II (1141-1162 р.р.), на місці сучасного Виноградова була закладена найперша виноградна плантація.

На кінець XIII століття виноградні насадження були набували росту і були вже не тільки у Виноградові та Мукачево, а і в багатьох інших населених пунктах: Берегово, Косино, Береги, Мужієво, Вари. Тим часом поширення набувають такі сорти винограду, як Рислінг, Фурмінт, Гарш Левелю, Серемський Зелений, та інші.

В 1351 році чеський король Карл IV завіз із Франції лози винограду відомих, як «бургунські», а саме Шардоне, Піно, Совіньйон, Мерло та Каберне, які незабаром набули дійсно популярного поширення. В цей період Берегівські та Мукачівські вина не тільки задовольняють потреби постих людей і місцевого населення, ці вина ще й починають подавати на королівському столі та експортувати на північні слов'янські землі.

Приблизно у 1502 році були завезені такі столові сорти винограду, як Чауш і Карабурну. Та вже в II-й половині XVIII століття виноградарство Закарпаття сягнуло значного підйому. Закарпатські вина такі, як Мужіївські, Берегівські, Середнянські, за якістю не поступалися Токайським і Шопронським та вже вивозилися у Прусію, Голандію, Швецію, Польщу й Англію.

Із середини XVIII століття королева Угорщини та Чехії Марія Терези почала обмежувати експорт вин із дунайських земель, тоді закарпатське виноградарство починає занепадати. Після революції 1848 року поміщики та монастирі, в яких були великі площі виноградних угідь, почали продавати їх звичайному робітничому народу, це сприяло зростанню територій виноградних насаджень, покращенню асортименту та якості продукції. З цього часу виноградарство вже розвивалось під впливом Франції, Німеччини, Австрії та Італії, для активнішого розвитку звідти почали завозити саджанці та агротехніку.

В 1857 році у Європу, разом з посадковим матеріалом із Америки, на жаль був завезений виноградний шкідник - філоксера, який за 15 років практично винищив 6 мільйонів гектарів виноградних кущів європейського походження.

Після краху значної частини берегівських виноградників шкідником філоксерою у 1881 році, почали завозити щепи із США. Відомий вчений - виноградар Нандор Цейнер (1850-1928 рр.), починаючи з 1883 року прийнявся насаджувати нові сорти винограду. Вже через 3 роки його плідна праця дала хороші результати, тож надалі більша кількість виноградарів

почали користуватися його методом зеленого щеплення. Суть цього щеплення полягала в тому, що гібридну підщепу на висоті 1 метр на 4-6 сантиметрів вище вузла зрізують, а потім лозу вздовж діафрагми розщеплюють, беруть щепу європейського сорту довжиною 5-6 см, обережно вставляють її у цей розщип і міцно зв'язують. Якщо зрощення успішно відбулося, лоза швидко починає розвиватися і в підсумку дає врожай.

В XX столітті відбувалися як підйом, так і занепад виноробної культури, спочатку засаджені гектари збільшувалися та набували великого розвитку, але все ж таки під кінець XX століття все пішло на спад і виноробство почало знову занепадати та потерпіло крах.

Позитивні зрушення у збереженні історичних традицій виноградарства та виноробства почали відбуватися з часу проведення у 2000 році першого Берегівського Міжнародного фестивалю вина, який тепер проводиться щорічно з метою підтримки виноробства, відродження європейських сортів винограду і не тільки на місцевому, а й на державному рівнях. Так виноробство почало знову розцвітати в наших краях. [12]

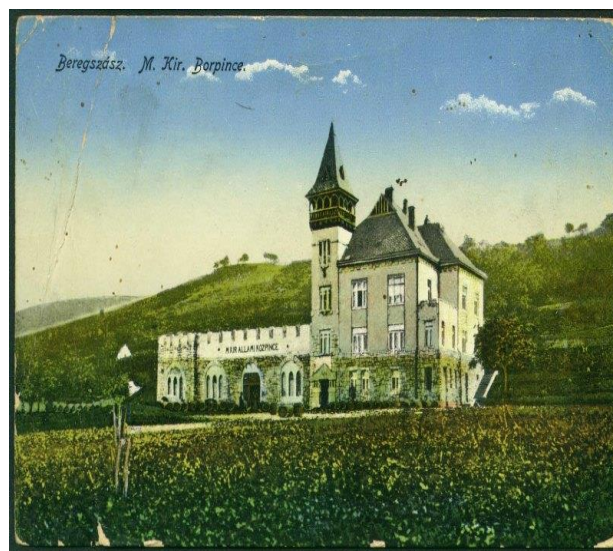

Рис. 1.1 Берегівський винзавод 1954 року

Дунайський винний край має потенціал для розвитку туризму та виноробства, що може позитивно позначитися на місцевій економіці та привабленню туристів.

Ось деякі перспективи для розвитку дунайського винного краю:

1. Розширення винних турів: розвиток нових винних турів з відвідуванням не тільки виноробних погребів, але і визначних місць та музеїв регіону.

2. Розвиток інфраструктури: покращення доріг, облаштування парків та відкриття кафе з винотеками можуть допомогти покращити якість туристичних послуг.

3. Створення нових сортів вин: дослідження нових сортів винограду та вчитися новим технологіям вироблення вина можуть привести до створення нових, цікавих сортів вина, що змогли б залучити нових любителів вина.

4. Розроблення маркетингових стратегій: використання сучасних технологій та соціальних медіа для просування винних продуктів та розвитку брендів можуть допомогти привернути нових туристів та збільшити продажі вина.

5. Розширення ринків споживання: експорт вина в інші країни може допомогти збільшити прибуток від виноробства та розширити аудиторію споживачів, що додатково позитивно вплине на місцеву економіку.

Загалом, дунайський винний край має великий потенціал для розвитку туризму та процвітання виноробства. Для максимальної реалізації потенціалу цього регіону необхідно підтримка влади, розвиток інфраструктури та просування маркетингових стратегій.

1.4 Організація винного туризму Дунайського краю

Дунайський регіон - це відома винницька зона, що охоплює кілька країн Європи, включаючи Австрію, Угорщину, Словакію, Сербію та Румунію. Організація винного туризму в Дунайському регіоні має великий потенціал, оскільки тут високоякісні сорти винограду та чудове вино завдяки кліматичним особливостям.

Оскільки регіон в основному заснований на рівнинній місцевості, виноград має доступ до найкращих умов для вирощування. Це означає, що

вони можуть виробляти низку вин, використовуючи різноманітні сорти винограду.

Організація винного туризму в Дунайському регіоні може бути різноманітною та включати в себе такі елементи, як відвідування винних келій та підприємств, екскурсії виставкових залів та музеїв, винних крамниць та ресторанів, дегустацію вин та страв на їх основі.

Варто зазначити, що маршрути винного туризму в Дунайському регіоні можуть відрізнятися в залежності від місцевого краєвиду та культурно-історичних пам'яток. Наприклад, в Австрії дунайський регіон розташований в районі Вахау, де можна зіткнутися з червоним природними скельними масивами, замками та руїнами, які створюють фантастичну атмосферу, що залучає врочистий характер маршрутів. [13]

Поруч з цим, організація винного туризму в Дунайському регіоні також може бути корисним інструментом розвитку місцевої економіки і сприяти розвитку виноробного бізнесу. Тому в кожній країні, яка має винні регіони на

Дунаї можуть бути встановлені міжнародні маршрути винного туризму та пакети для туристів з інших країн, які можуть стати підставою для розвитку винного туризму в Дунайському регіоні.

Організація винного туризму Дунайського краю може бути важливим ресурсом для розвитку туристичної індустрії і допоможе залучити більше туристів в цей регіон.

Для цього можуть бути використані наступні методи:

1. Створення винних маршрутів: розроблення маршрутів з візитом винних погребів, де відбувається дегустація та дізнання про виробництво вина.

2. Організація винних фестивалів: проведення різноманітних заходів, пов'язаних з виноробством та культурою, таких як фестивалі вина. Це може привернути більше туристів та поширити інформацію про виноробство регіону.

3. Розроблення інформаційного центру: створення на сайті регіону спеціальної вкладки для винного туризму, де можуть бути розміщені відомості про вина, виноробство регіону, акції та інші події.

4. Об'єднання виробників: залучення різноманітних виноробних підприємств на території Дунайського краю для забезпечення співпраці та розвитку спільних проектів між ними.

5. Піар-акції: надання статей, відео та інших матеріалів про розмаїття вин та виноробство Дунайського краю для їх публікації на різних каналах: соціальні мережі, відомі блоги, спеціальні туристичні портали.

6. Впровадження послуг винного туризму в систему готелів та ресторанів: розвиток широкої мережі ресторанів, які мають винні карти з виноробів Дунайського краю, може зробити ще більш привабливим проведення відпустки або вихідних у регіоні.

Отже, можна підвести підсумки, що винний туризм має своє важливе місце у світовій індустрії, розвиток його є постійним та активним. Однією з

головних переваг винного туризму дійсно є те, що він дає можливість не тільки дегустувати винні напої, але й познайомитися з самим регіоном, наявними пам'ятками та краєвидами, поспілкуватися особисто із виноробами та побачити процес виробництва напоїв.

У цій галузі туризму мається великий потенціал, який може сприяти розвитку місцевої економіки, туристичної галузі та підвищенню популярності саме винних регіонів.

Щодо винного Дунайського регіону, то він має важку історію, від занепаду до активного розвитку та покращення. Території виноградників зазнавали поразок, руйнувалися, знову відновлювалися та вже зараз лише процвітають. Дунайський винний регіон має всі умови для покращення, це сприятливий клімат, взагалі підходяща місцевість для вирощування різних сортових виноградних лоз, до того ж має гарні краєвиди та природу.

Висновки до розділу 1

В даному розділі представлено теоретичні поняття винного туризму, висунуто гіпотезу щодо актуальності розвитку дунайського регіону шляхом винного туризму.

Отже, керуючи місцем проведення фестивалю, можна розвивати території; управляючи часом проведення фестивалю, можна розширювати сезон; керуючи контингентом фестивалю, можна розвивати економіку. Пріоритетним завданням популяризації подієвого туризму має бути розробка планів проведення регіональних, всеукраїнських та міжнародних туристичних фестивалів, що може привабити в Дунайський регіон не лише з інших регіонів України, але й іноземців. Проведення таких заходів дозволить просувати бренди регіону та допомагати залучати інвестиції. Особливу увагу акцентовано на вплив громадських організацій, а саме Асоціації кулінарів України, активна робота членів якої на території України дозволила підвищити потенціал подієвого туризму шляхом організації чисельних конкурсів, чемпіонатів із кулінарного мистецтва та сервісу в рамках винних та гастрономічних фестивалів.

РОЗДІЛ II

КОРОЛІВСЬКИЙ ВИННИЙ ШЛЯХ VIA РЕДЖІА

2.1 Характеристика маршруту

Королівський шлях Via Реджіа - це туристичний маршрут, який проходить через 15 міст та містечок в регіонах Емілія-Романья та Ломбардія в Італії. Маршрут пов'язує декілька королівських резиденцій та замків, таких як Палаццо ді Ріго (Palazzo di Rigo), Каса Рояле (Casa Reale), Резиденція Борромео (Residenza Borromeo) та інші.

Шлях протяжністю близько 200 км зазвичай проходить через декілька видовищних місць, таких як долина По, гірські дороги та села серед італійського пейзажу. Він включений до списку ЮНЕСКО як частина Світової спадщини.

Винний шлях Via Regia, або як його ще називають – Королівський шлях, проходить через Італію, від П'ємонту до Сицилії. Цей маршрут з'єднує десятки регіонів, що славляться своїми винними традиціями, видатними винами та місцевими кухнями. [14]

Щодо характеристики винного шляху Via Regia:

Розмаїтість вин: На Винному шляху Via Regia можна спробувати різноманітні сорти вин, від білих до червоних, від сухих до солодких. Кожен регіон має свої унікальні сорти вин, які культивуються на цих теренах протягом століть.

Винні прогулянки: На Винному шляху Via Regia є багато знаменитих винних садиб, які відкривають свої двері для відвідувачів та організовують винні екскурсії. Тут можна побачити, як вирощують виноград та виробляють вино, а також насолодитись дегустацією найкращих вин.

Місцева кухня: В кожному регіоні на Винному шляху Via Regia є своя оригінальна місцева кухня, що відмінно поєднується з місцевими винами. Регіональні страви можна спробувати у місцевих ресторанах та барах поблизу винних садиб.

Культурні визначні місця: На Винному шляху Via Regia можна знайти багато історичних та культурних визначних місць, таких як замки, палаці та музеї, що представляють давню історію та культуру країн і регіонів.

Кожен регіон на Винному шляху Via Regia має свою унікальну традицію виробництва вина і свій унікальний смак. Цей маршрут є найкращою можливістю для любителів вина насолодитись смаком різних сортів вин і отримати незабутні враження від місцевої культури і кухні.

Крім відвідування королівських резиденцій, маршрут також дозволяє туристам ознайомитися з історією та культурою регіону, відвідати музеї та галереї мистецтва, пробувати традиційну італійську кухню, а також відвідати виноробні регіони та скульптурні парки.

Королівський шлях Віа Реджіа - це чудовий варіант для тих, хто хоче дізнатися більше про історію та культуру Італії, а також насолодитися її красою та гастрономічними враженнями.[15]

Тож, маршрут Віа Реджіа є історичним поширеним шляхом винного мистецтва, що включає в себе дегустацію безпосередньо у виноробнях, історичні пам'ятки, місцеву кухню та має чим здивувати кожного туриста.

2.2 Історичні дані маршруту

Віа Реджіа - це найстаріша і найдовша дорога, що сполучає Східну та Західну Європу. Факти свідчать, що коридор Віа Реджіа, розташований на південь від крижаної шапки гір і на північ від середньої гірської зони, був улюбленим місцем переселення мігруючих племен ще в Кам'яному столітті. Сьогодні цей маршрут об'єднує десять європейських країн і має протяжність 4500 км у сучасному вигляді, як Пан'європейський транспортний коридор III.

Стара Віа Реджіа, яка також називається «Королівською дорогою», була частиною найважливішої дорожньої системи раннього Середньовіччя. З часом ця дорога постійно змінювалася, адаптуючись до нових реалій, постійно зберігаючи своє вирішальне економічне значення міжрегіональної

торгівлі. Така тривала історія простежується у багатій спадщині маршруту, включаючи як архітектурну спадщину, так і нематеріальні традиції, що сформували європейський континент.

Via Redжіа - це дорожнє сполучення з часів, що передують появі стежок. Це означає, що зазвичай маршрут поділено на короткі ділянки, відстань яких долаються з невеликою швидкістю. Мандрівник може дотримуватися принципу «уповільнення» як основи для того, щоб насолоджуватися цим маршрутом та культурною спадщиною Європи, зі сходу на захід чи навпаки. Доступно безліч різних варіантів подорожі, від традиційних паломництв до поїздок на поїзді. Велика кількість культурних заходів та активностей також організовується навколо концепції цього важливого шляху для нашого континенту.

Via Regia (Королівське шосе) - це європейський культурний маршрут, що прямує за маршрутом історичної дороги середньовіччя. У середньовічній Священній Римській імперії було багато таких *viae regiae*, пов'язаних із королем.

Щодо витоків, то Via Redжіа проходила із заходу на схід через центр Священної Римської імперії, від Рейну в Майнц-Кастель (Елізабетенштрассе) до Франкфурта-на-Майні, торговельного міста та місця обрання короля римлян, продовжуючи вздовж Ханау, Кайзерпфальц у Гельнхаузен, дер-Штрассе, Нойхоф, Фульда та Айзенах до Ерфурта, центру виробництва вайди. Він йшов далі на схід до Еккартсберга, перетинав річку Заале між Бад-Кезеном і Наумбургом і досягав Лейпцига, іншого торгового міста. Східна частина тривала через Верхню Лужицю (*Via Regia Lusatiae Superioris*) за Гроссенхайном, Кенігсбрюком, Кам'янцем, Баутценом і Герліцем до Вроцлава в Сілезії з подальшим з'єднанням з Краковом у Польщі.

Середньовічний період: дорога вперше згадується як *strata regia* у документі, виданому маркграфом Генріхом III Мейсенським у 1252 році, а її

походження сягає VIII та IX століть. Після падіння імперської влади в Центральній Німеччині на користь саксонського будинку Веттін після битви

при Лукці в 1307 дорога втратила свій королівський статус, і з 14 століття про цей маршрут більше не можна було говорити як про «Via Regia». [16]

Проте важлива ділянка дороги між Франкфуртом та Лейпцигом продовжувала існувати під назвою Hohe Straße («Шосе»). Він залишався під суверенним контролем, наприклад. Чеська корона у Верхній Лужиці, саксонські курфюрсти, абатство Фульда, а також архієпископство Майнца були зафрахтовані через толінг. Також відгалуження від Франкфурта-на-Майні до Кельна через Вецлар називалося «Hohe Straße».

Дорога мала велике економічне значення для міжрегіональної торгівлі та бартеру. Із заходу надходили фламандські ковдри, зі сходу — деревина, шкури, віск та мед, а середня частина контролювала німецький індиго (*Isatis tinctoria*) Тюрінгенського басейну, а також продукти гірничодобувної промисловості Саксонських Рудних гір. High Road також забезпечувала прямий маршрут між найбільшими німецькими торговими ярмарками у Франкфурті та Лейпцигу.

Прочани, які брали участь у паломництві до святині Аахенського собору, використовували дорогу у великій кількості. Для цього вони повернули з магістральної дороги в Ейзенах на дорогу «Довгий Гессен» в Марбург і Кельн. Свідectва про паломництво в Сантьяго-де-Компостела відомі з Гроссенхайна, Лейпцига, Ерфурта, Готи, Вачі, Фульди, Франкфурта-на-Майні та Майнца.

Шлях неодноразово використовувався військами. На його території відбулося кілька великих битв (наприклад, Брайтенфельд 1631, Лютцен 1632, Россбах 1757, Хохкірх 1758, Єна-Ауерштедт 1806, а також битви при Баутцені, Лютцені 1813 р.).

19 століття Дністра. Після остаточної поразки Наполеона значення дороги поменшало, оскільки внаслідок скорочення Королівства Саксонія на

великі частини його лужицьких територій на Віденському конгресі мито від імені Лейпцига більше не тривало.

Частини історичного маршруту Via Regia сьогодні відзначені основними національними дорогами: між Айзенахом та Ерфуртом Bundesstraße 7 (B7); між Еккартсбергою та Лейпцигом по B87; і між Лейпцигом і Герліцем по Bundesstraße 6 (B6) і на схід до Кракова польською національною дорогою 94. У Ханау Біркенхайнер-штрассе відгалужується від Via Regia, перетинаючи гірський хребет Шпессарт у напрямку Гемюнден-на-Майні у Франкона.

Римська імперія за часів Адріана (роки правління 117-138), що показує мережу основних римських доріг.

На піку розвитку Риму від столиці розходилося щонайменше 29 великих військових доріг, а 113 провінцій пізньої Імперії пов'язані між собою 372 великими дорогами. Загалом налічувалося понад 400 000 кілометрів (250 000 миль) доріг, з яких понад 80 500 кілометрів (50 000 миль) було вимощено каменем. Кажуть, що тільки в Галлії було покращено не менше 21 000 кілометрів (13 000 миль) доріг, а у Великій Британії – не менше 4 000 кілометрів (2500 миль). Ходи (а іноді й поверхні) багатьох римських шляхів збереглися на тисячоліття; деякі перекриті сучасними дорогами.

«Надзвичайна велич Римської імперії проявляється насамперед у трьох речах: акведуках, брукованих дорогах та будівництві водостоків».

Лівій згадує деякі з найвідоміших доріг під Римом і віхи на них, часом задовго до першої брукованої дороги - Апієвої дороги. Якщо ці натяки є простими анахронізмами, згадані дороги, мабуть, тоді були лише вирівняними земляними коліями. Так, Віа Габіна (за часів Порсени) згадується приблизно 500 р. до н.е.; Латинська дорога (за часів Гая Марція Коріолана) близько 490 до н.е.; Віа Номентана (також відома як "Віа Фікуленсис") у 449 р. до н.е.; Віа Лабікана в 421 р. до н. та Соляна дорога у 361 р. до н.е.

У Маршруті Антоніна опис дорожньої системи виглядає так:

За винятком деяких віддалених частин, таких як Британія на північ від Стіни, Дакія та деякі провінції на схід від Євфрату, вся імперія була пронизана цими маршрутами (множина від *iter*). Навряд чи знайдеться район, в який ми могли б очікувати відправлення римського чиновника для цивільної чи військової служби, де б ми не знаходили доріг. Вони досягають Стіни у Британії; течуть по Рейну, Дунаю та Євфрату; і покрити як мережею внутрішні провінції Імперії.

Дорожня карта імперії показує, що вона, зазвичай, пронизана густою мережею підготовлених переходов. За його межами не було брукованих доріг; проте можна припустити, що пішохідні доріжки та ґрунтові дороги дозволяли транспортуватися. Наприклад, у Британії було кілька стародавніх доримських доріг, таких як Ріджуей та Ікнілд-Уей. [17]

Via Регія - Королівська дорога.

Інформація про маршрут: довжина 4500 км (2800 миль)

Часовий період: античність, середньовіччя

Основні вузли: від Москви до Сантьяго-де-Компостела

Місце розташування, країни: Росія – Україна – Литва – Польща – Німеччина – Франція - Іспанія

Система шосе – Міжнародна мережа доріг категорії Е, А Клас, Б Клас

Рис. 2.1- шлях Віа Реджіа на карті

У підсумку можна сказати, що на сьогоднішній день Королівський маршрут Віа Реджіа об'єднує десять європейських країн та простягається на 4500 км. Дорога мала велике економічне значення для міжрегіональної торгівлі та бартеру. У сучасності "винний шлях віа Реджіа" є популярним туристичним напрямком, оскільки він проходить через живописні місця та має багато історичних пам'яток. Також на шляху знаходиться багато виноградарів та винарень, де можна скуштувати вина та інші делікатеси цього регіону. Деякі ділянки дороги також пройшли через руйнування під час Другої світової війни, тому вони мають велике історичне значення та є свідком трагічних подій.

2.3. Перспективи розвитку транскордонних відносин України з Молдовою

На сьогодні транскордонне співробітництво здійснюється як на міждержавному рівні, так і на рівні територіальних громад, їх представницьких органів, місцевих органів виконавчої влади. Таке співробітництво сприяє соціальній та економічній конвергенції

прикордонних регіонів та створенню нових можливостей для їх розвитку, в тому числі розвитку економічних, соціальних, науково-технічних, екологічних, культурних та інших відносин, обміну досвідом.

Україна має кордон із сімома державами, 19 із 27 адміністративно-територіальних одиниць є прикордонними. На території таких прикордонних областей, як Вінницька, Волинська, Закарпатська, Івано-Франківська, Львівська, Луганська, Одеська, Сумська, Харківська, Чернівецька, Чернігівська, Донецька, створено дев'ять єврорегіонів - Буг, Верхній Прут, Дністер, Дніпро, Карпатський, Нижній Дунай, Слобожанщина, Донбас та Ярославна, п'ять єврорегіонів створено з державами - членами ЄС (Польща, Словаччина, Румунія, Угорщина). У рамках єврорегіонів транскордонне співробітництво здійснюється з 1993 року.

Постановою Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2021 р. № 408 було затверджено Державну програму розвитку транскордонного співробітництва на 2021-2027 роки.

Програма окреслює цілі та пріоритети, містить конкретні шляхи і способи розв'язання проблем, план заходів, джерела фінансування, визначає відповідальних виконавців цих заходів.

Її реалізація має продовжити формувати позитивний міжнародний імідж України, вирішити проблеми диспропорції у соціально-економічному розвитку регіонів України, підвищити рівень зайнятості населення регіонів України, сприяти приросту експорту та імпорту товарів та послуг, покращити екологію, сприяти залученню фінансування для реалізації транскордонних проектів та створенню нових органів транскордонного співробітництва.

У документі визначено пріоритетні напрями розвитку транскордонного співробітництва на період до 2027 року, серед яких:

- реалізація в Україні Стратегії Європейського Союзу для Дунайського регіону та Дунайської транснаціональної програми;

- реалізація проектів (програм), що фінансуються за рахунок міжнародної технічної допомоги, а також програм прикордонного співробітництва у рамках Європейського територіального співробітництва на 2021-2027 рр. в рамках фінансового інструменту «Сусідство, розвиток і міжнародне співробітництво» (NDICI);
- розвиток прикордонної інфраструктури гірських територій Карпат;
- розвиток інституційної спроможності суб'єктів та учасників транскордонного співробітництва (асоціацій органів місцевого самоврядування, громадських організацій, європейських об'єднань територіального співробітництва та інших форм транскордонного співробітництва) [18].

Перспективи розвитку транскордонних відносин між Україною та Молдовою залишаються напрямком взаємодії між двома країнами. Обидва держави мають спільний кордон та велику кількість суспільних, економічних і культурних зв'язків, що створює потенціал для подальшого співробітництва. Однією з перспектив розвитку транскордонних відносин є підвищення рівня торгівлі та економічного співробітництва між двома країнами. Завдяки розширенню торговельних зв'язків, спільному виробництву та інвестиційним проектам можна сприяти економічному зростанню та підвищенню добробуту всіх народів.

Транспортна інфраструктура також змінює важливу роль у розвитку транскордонних відносин. Покращення дорожнього з'єднання та залізничного сполучення між Україною та Молдовою може сприяти зростанню торгівлі, туризму та людських контактів.

Культурний обмін і співпраця у сфері освіти є ще одним аспектом розвитку транскордонних відносин. Співпраця в галузі освіти, науки та культури може сприяти взаємному розумінню, зміцненню дружніх зв'язків між людьми та обміну найкращими практиками.

Політичне співробітництво також є одним з аспектів транскордонних відносин.

Розвиток транскордонних відносин між Україною та Молдовою через туристичну галузь має значний потенціал і може принести багато переваг обом країнам. Ось деякі перспективи розвитку в цьому напрямку:

Туристичний потенціал: Україна та Молдова мають багатий культурний спадок, прекрасні природні ландшафти, історичні пам'ятки та унікальну кулінарію. Розвиток туристичної інфраструктури, зокрема готельного господарства, ресторанного бізнесу та туристичних атракцій, може привернути більше туристів з обох країн і закордону.

Туризм сприяє культурному обміну та взаємному розумінню між народами. Організація спільних культурних фестивалів, виставок, музичних та танцювальних подій може зблизити українську та молдовську культури, підвищити інтерес до культурної спадщини та залучити туристів.

Екологічний туризм: Обидві країни мають чудові природні заповідники, національні парки та гірські райони, які приваблюють любителів активного відпочинку та екологічного туризму. Розвиток і просування екологічних маршрутів, велосипедних та піхотних трас може привернути туристів, які цінують природу та екологічні цінності.

Медичний туризм: Україна та Молдова володіють потенціалом у сфері медичного туризму.

Перспективними для посилення транскордонних відносин між країнами є висунута в роботі пропозиція доєднати нові туристичні об'єкти до міжнародного маршруту Віа Режіа, що проходить через Молдову.

Висновки до розділу 2

В даному розділі проаналізовано інформацію про Королівський маршрут Віа Реджіа, наведено його характеристику та опис маршруту представлено історичні дані маршруту.

Виявлено можливості продовження маршруту через Молдову до України шляхом залучення інструментів винного туризму на основних DESTINATIONАХ Дунайського регіону.

В розділі описано перспективи розвитку транскордонних відносин України з Молдовою, серед яких є розвиток винного туризму, розширення додаткових точок міжнародного маршруту та зміцнення міжнародної співпраці.

РОЗДІЛ III

РОЗРОБКА ПРОПОЗИЦІЙ ЩОДО РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ ДУНАЙСЬКОГО КРАЮ

3.1 Перспективи розвитку Дунайського краю шляхом входження до королівського маршруту

Via Regia (Королівський шлях) – це назва найстарішого та найдовшого сухопутного зв'язку між Східною і Західною Європою. Довжина його 4500 км, він існує вже понад 2000 років, поєднує 8 європейських держав і проходить через території сучасних України, Білорусі, Литви, Польщі, Німеччини, Бельгії, Франції та Іспанії. Нині існує як транс-європейський транспортний коридор СІІ (міжнародна автомагістраль E40). Via Regia у більш ширшому розумінні є позначенням певного типу доріг, які у середньовічній Європі підпорядковувалися безпосередньо королю і також були під його особливим захистом. Саме тому цей маршрут ще називають Королівським шляхом.

Важливу роль для утворення Via Regia зіграли військові походи франків у напрямку Сходу. В першій половині VI ст. франки захопили королівство Тюрінгія. Франкські війська пішли тим же шляхом, яким століття тому користувались римляни при своєму марші до Ельби, чим стабілізувався „коридор“ пізнішого шляху Via Regia.

Але поняття „Bia Regia“ („Via Regia“) має різні рівні значення:

1. Шляхи під королівським захистом, які мали назву „Via Regia“ („Bia Regia“), існували в Святій Римській Імперії Германської Нації в часи міцної королівської влади, яка дійсно могла гарантувати захист на дорогах
2. В деяких регіонах Європи з'являється „Via Regia“ (переважно історично) як назва вулиці, яка виходила з первісного статусу „Королівського шляху“, підтвердження чого можна ще знайти в актуальних атласах

3. Окрім того, „Via Regia“ в основному вживається як метафора в науці та політиці, а „королівський шлях“, „золота стежка“ означає напрямок для оптимального рішення проблеми. На симпозіумі місцевих політиків Саксонії у 2002 році було дано формулювання „Via Regia – королівський шлях Європи“, яка посилалася на символічне значення історичної дороги для процесу європейської інтеграції.

Нині міжнародна мережа Via Regia використовує потенціал Королівського шляху як символ об'єднання Європи. У 2005 році шлях був відзначений як «Великий культурний шлях Ради Європи» (Major Cultural Route of the Council of Europe).

Міжнародна мережа “Via Регія – культурний шлях Ради Європи” створена для продовження культурного обміну між країнами Європи та сприяння їх зближенню. Міжнародним координаційним пунктом мережі “Via Регія – культурний шлях Ради Європи” являється Європейський культурно-інформаційний центр в Тюрінгії (Німеччина) в особі його директора Кароліне Фішер.

Україна з її багатством культурної спадщини, своєрідністю та неповторністю є невід'ємною частиною давнього культурного шляху Via Regia, що створює нерозривний зв'язок з культурними надбаннями країн європейського простору.

Доречі, відрізок підкарпатського фрагменту Шляху святого Якова, який становить 219 км, збігається з Via Regia. Шлях святого Якова, або шлях до Сантьяго (ісп. Camino de Santiago) – паломницька дорога до могили апостола Якова в іспанському місті Сантьяго-де-Компостела, головна частина якої пролягає по Північній Іспанії. Відомий з IX століття. Входить до числа пам'яток всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. З 1999 року по «Дорозі Якова» паломництво здійснюють православні віряни України. У жовтні 2013 року

було відкрито новий відрізок Шляху Святого Якова – з Медики на польсько-українському кордоні до Перемишля. Траса вестиме місцевостями прикордонної смуги, буде пов’язана з велосипедною доріжкою та зі шляхом ікон [18,19].

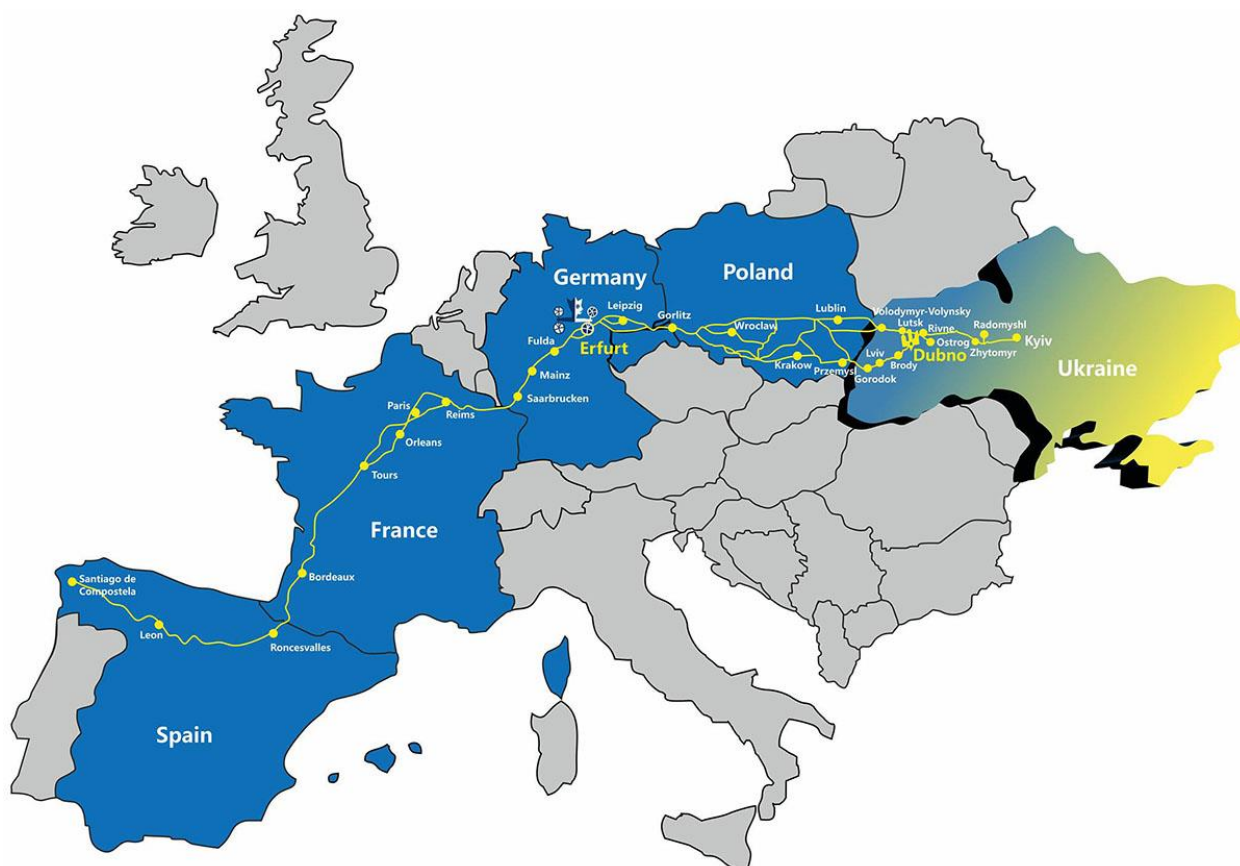

Рис. 3.1 – королівський маршрут Via Regia

У вересні 2021 року відбулося тестування міжнародного культурного проекту **VIA REGIA UKRAINE, Шлях Королів**. Багато хто вже чув про цей маршрут, особливо ті, читали матеріали UA-Travels про Camino de Santiago та інші культурні шляхи західною Європою та Україною.

Via Regia – маршрут з багатовіковою історією, зараз він об’єднує 8 країн і його довжина від Сант’яго ді Компостелла до Києва – 4500 км. В Україні це 11 міст, 5 областей, 950 км.

Via Regia Ukraine – культурний та туристичний маршрут Ради Європи в Україні реалізується в межах партнерської програми «Культура. Туризм.

Регіони», Українського культурного фонду та Державного агентства розвитку туризму України.

Місто Львів включене у маршрут «Via Regia Ukraine – культурний шлях Ради Європи в Україні» із 2005 року. Це дозволить місту посилити свій туристичний бренд на внутрішньому та міжнародному ринках.

Детальніше про Львів у межах «Via Regia» можна дізнатись на офіційному сайті проєкту – <https://cutt.ly/2TsmozD>.

Проект втілений Державним історико-культурним заповідником м. Дубно та реалізовується в межах партнерської програми «Культура. Туризм. Регіони», за підтримки Українського культурного фонду, Державного агентства розвитку туризму України та Львівського туристичного офісу.

Нагадаємо, що Via Regia – Kulturroute des Europarates (Королівський шлях) – це назва найстарішого та найдовшого сухопутного сполучення між Східною і Західною Європою. Довжина його 4500 км, він існує вже понад 2000 років, поєднує 8 європейських держав і проходить через території сучасних України, Білорусі, Литви, Польщі, Німеччини, Бельгії, Франції та Іспанії. У жовтні 2013 року було відкрито новий відрізок Шляху Святого Якова – з Медики на польсько-українському кордоні до Перемишля.

Сотні туристів знають шлях Via Regia як «Шлях святого Якова», або шлях до Сантьяго (ісп. Camino de Santiago) – паломницьку дорогу до могили апостола Якова в іспанському місті Сантьяго-де-Компостела, головна частина якої пролягає Північною Іспанією.

Міжнародним координаційним пунктом Via Regia – Kulturroute des Europarates є Європейський культурно-інформаційний центр в Тюрінгії (Німеччина).

Львівська міська рада: <https://city-adm.lviv.ua/news/culture/289101-vidteper-marshrut-via-regia-ukraine-kulturnyi-shliakh-rady-evropy-v-ukraini-oznakovanyi-u-lvovi>.

3.2 Фрумушика нова – етнотуристичний комплекс сімейного відпочинку як нова локація міжнародного маршруту

Приблизно за 200 кілометрів від Одеси та за 10 кілометрів від кордону з Молдовою розташований центр етнографічного та зеленого туризму Фрумушика-Нова.

Обсяг виробництва якої сягає 16 тисяч літрів на рік. Теруар посадки виноградників складає 6 га.

До цієї точки на карті дійсно складно дістатися навіть із GPS-навігатором. Найкраще сюди їхати у спокійну та суху погоду у світлий день.

У давні часи, ще у Другу світову війну у цій місцевості випробовували нове озброєння, тут зберігають пам'ять про навколишні близькі села, на місці яких після Другої світової організували військовий полігон площею 24,5 тисячі гектарів. А тепер у цій місцевості відроджують старі традиції пастухів, виноробів та землеробів унікального Тарутинського степу.

Фрумушика в перекладі з молдавської мови означає "Гарненька". Сама перша згадка про неї була знайдена в архівах, що відноситься до 1813 року.

В кінці 19 століття найбагатшою вважалася родина молдован Паларієвих. Звичайний Микола Паларієв з Одеського порту став багатим, так як брав участь у Кримській війні і за свою відданість батьківщині його нагородили грошима, на які він викупив землі серед степу.

Найбагатшою у Фрумушику кінця 19 століття була родина молдован Паларієвих.

Власник своєї мережі автозаправних станцій Одеської області Олександр Паларієв взявся за відновлення земель, що належали його родині, у 2006 році.

На території, де жили його пращури, Олександр створив ферму з овцями каракульської породи, що вважається найбільшою у Європі.

Спочатку сюди приїздили лише знайомі та друзі власника, що дало поштовх розвивати інфраструктуру. Тому вже з часом тут утворилося етно-

поселення. Попри те, що тут є не всі умови для життя, навіть за відсутності потрібної логістики щорічно тут буває декілька тисяч туристів.

Паларієв встановив вежу для інтернету та зв'язку, провів електролінію, пробував артезіанську свердловину, побудував систему водопроводу, каналізації та водоочищення створюючи всі умови для комфортного проживання.

На сьогоднішній день у Фрумушику-Новій вже є готель, ресторан, церква, гостьові будинки та басейн. Можна полювати, полікуватися у бджолиному місцевому санаторії, грати у міні-гольф, стріляти по тарілках та порибалити на штучному водойомі.

Від Одеси до Фрумушки 180-220 км це близько трьох годин, але в минулому дорога до цієї місцевості була ще тою пригодою, насправді за часом складала не менш ніж 6 годин. В 2019 році трасу М15 оновили і добиратися сюди стало значно простіше, але звертаючи з траси до самої Фрумушки дорога в 30 км залишилася ще розбитою.

Часто кажуть, що Олександр Паларієв є божевільним, відновлювати землі з нуля, вкласти неймовірну кількість грошей, але Олександр дав батькові обіцянку, що їх родинне лоно Фрумушика стане відомою у цілому світі. На щастя батько встиг побачити клопітку роботу сина та процвітання цих безкраїх степів.

Паларієв встановив статую чабану в бурці з палицею висотою 16,43 метра і вагою 1080 тонн, яка увійшла в Книгу рекордів Гіннеса й визнана однією з найкращих у всьому світі. Будували статую за єгипетською технологією пірамід, так як жоден кран не мав змоги підняти брили на таку висоту.

Рис.3.1 - Гранітна статуя «Чабан Фрумушики-Нова»

Олександр Паларієв за своїм корінням є молдованом, він намагається зберегти традиції цього краю і не лише своєї народності. Тому можна сказати, що відпочинок у Фрумушику із молдавським колоритом. Тому Олександр відтворив національні хати і подвір'я 19-20 століття з самобутньою культурою українського, молдавського, болгарського, гагаузького, німецького, єврейського народів, завдяки чому поринаєш в атмосферу давніх часів. Тут кожен може поласувати біле вино прямо з місцевої виноробні, спробувати плацинди, мититеї, овечу бринзу, баранину, замуси та багато іншого, про що можливо більшість українців і не чули. [21]

Вже сьогодні господарство Фрумушика-Нова - це можливість побачити своїми очима найбільший гранітну скульптуру "ЧАБАН ФРУМУШИКИ-НОВА", відвідати найбільшу овечу ферму у Європі, спробувати традиційну бринзу зроблену з натуральних та екологічно чистих продуктів. До того ж це центр сімейного відпочинку, де можуть відпочити і дорослі і діти. Тут у вас є можливість попаратися в лазні, освіжитися в басейні, побувати у міні-зоосаді та погледати тварин, дегустувати місцеві вина.

На території комплексу наявний Конференц-зал на 150 осіб, де можна провести захід, відсвяткувати весілля, день народження чи провести конференцію. [22]

Рис. 3.2- Фрумушика Нова з висоти пташиного польоту

Тож, безкраї степи та зоряне небо не залишає байдужим жодного. Кількість туристів зростає з кожним роком, комплекс Фрумушика-Нова розростається, вдосконалюється та приваблює нових відвідувачів.

3.3. Розробка продовження королівського маршруту Віа Реджіа Дунайським краєм

Королівський винний шлях Віа Реджіа протяжністю 200 км охоплює 15 містечок та поєднує між собою декілька винних регіонів.

Винний маршрут, який розвивається з кожним роком, прагне до розширення та охоплення ще не задіяних не просто виноробень, а й цілих винних регіонів.

Щодо розширення королівського маршруту Віа Реджіа починаючи с Кишеніва пропоную прокласти дорогу до Фрумушики Нової, далі до Петропавлівки Одеської області та Білгород Дністровського, саме до знаменитої Аккерманської вежі.

На рис.3.3 представлено новий маршрут королівського шляху Via Реджіа.

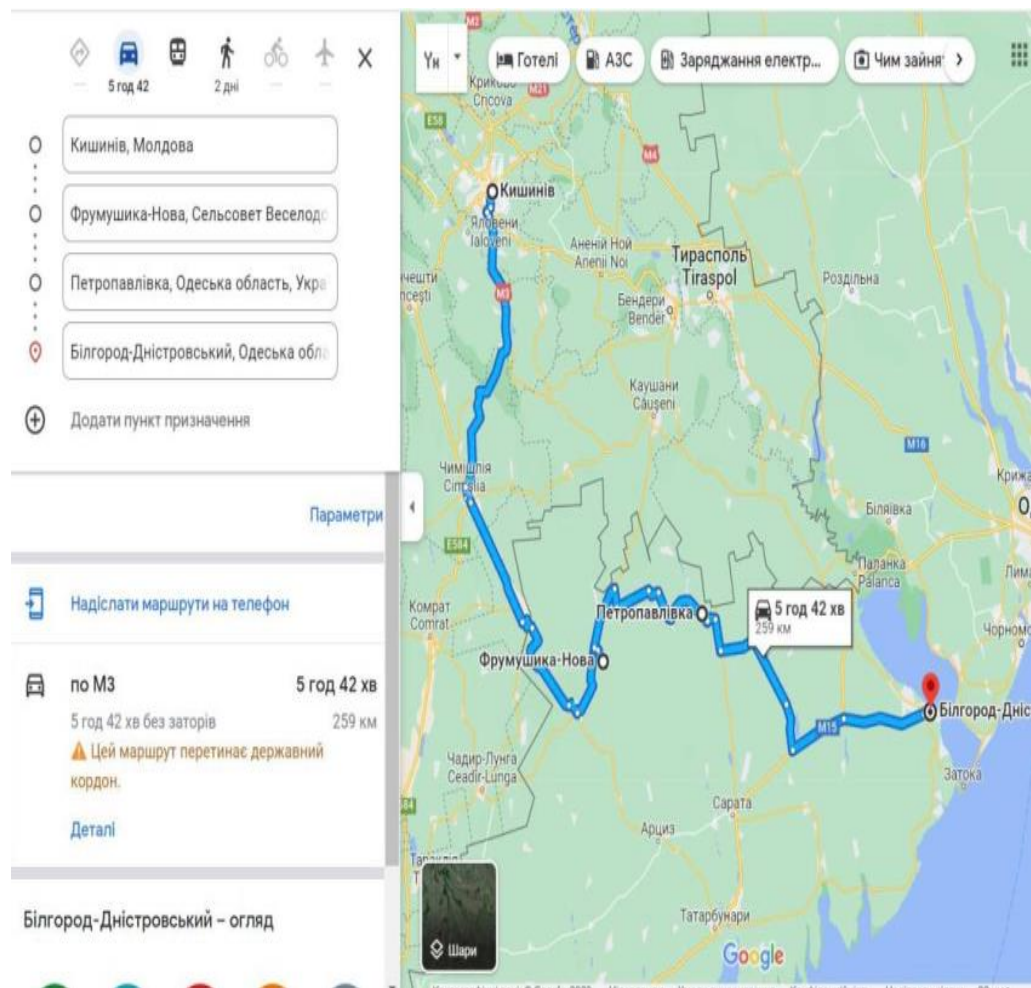

Рис. 3.3 - Новий маршрут Королівського шляху Via Реджіа

Фрумушика-Нова є сімейним комплексом з вражаючим виноробством у степовій місцевості і дійсно варта того, щоб її відвідати. Виноробня та найбільша овеча ферма, що розкинулася серед широких степів Одеської області. Місцевість, що зберегла та пронесли крізь час історичні традиції своїх пращурів і не лише даного місця, а й навколишніх селищ, створені комфортабельні умови для перебування, насолодження відпочинком від всього світу приємно поєднане з пізнанням нового та знайомством з винною культурою даного регіону, тобто дегустування не лише власне вироблених

вин, а й тісне знайомство з молдавською кухнею. Тут налагоджено все для відвідування туристами Фурмушки Нової.

Петропавлівка — село в Україні, у Білгород-Дністровському районі Одеської області. Адміністративний центр Петропавлівської сільської громади. Населення даної місцевості становить 1120 осіб.

Засноване село у 1822 році та нажалі історичної інформації дуже мало. В селі є Петропавлівська церква, заснована у 19 столітті. Вона дивної архітектури, можливо перебудована із якоїсь іншої будівлі.

Наступною локацією є Аккерманська вежа в Білгород-Дністровському Одеської області. На березі Дністровського лиману, всього за 540 кілометрів від української столиці, спочивають руїни стародавнього міста Тира з історією понад дві з половиною тисячі років. На його місці в Середньовіччі з'явилася фортеця, яка зараз є однією з найвизначніших пам'яток незалежної України. І однією з найбільших фортець у Східній Європі.

Протягом своєї історії місто на Одещині з населенням 57 тисяч осіб змінило чимало імен: Аспрокастро, Маврокастро, Білгород, Ак-Лібо, Четатя-Албе, Аккерман.

У перекладі з різних мов більшість цих назв означає "Біла фортеця".

У бурхливі 90-ті він приваблював "чорних археологів", які, за місцевими переказами, відкопували золоті античні скарби і ставали багатіями до кінця своїх днів.

Все починалося на березі Дністровського лиману понад 2500 років тому. Тут переселенці з міста Мілета, розташованого на західному узбережжі Малої Азії, заснували давньогрецьку Тіру. Нині на її місці — Білгород-Дністровський.

Акерманська фортеця, що дійсно нависла над лиманом — головна визначна пам'ятка цього невеликого провінційного містечка. Її збудували в Середньовіччі там, де колись жили давні греки та римляни, а зроблено воно з місцевого каменю — черепашника.

Білгород-Дністровська фортеця – є однією з найбільших у Європі. Її площа 9 гектарів, загальна довжина стін понад два кілометри. Їхня висота – 15, а ширина 5 метрів.

Тут збереглися 24 із 34 веж, які намагаються вчасно реставрувати і врятувати від руйнувань. [23]

Рис. 3.4 - Аккерманська вежа. Білгород-Дністровський

Отже, Одеська область багата на вино та виноградні угіддя, також багата на історичні пам'ятки, цінує і береже культуру та історію свого краю. Кожна з локацій, включених до нового маршруту, має своє значення, від Фрумушки Нової, яка враховуючи стрімкий розвиток сучасного світу, не втратила своїх культурних традицій до історичної Петропавлівки і Аккерманської вежі, що повз сторіччя збереглися і є визначною пам'яткою нашої країни.

3.4. Пропозиції щодо розвитку винного туризму досліджуваних територій

Розвиток винного туризму в Дунайському регіоні може бути вигідним для залучення туристів та стимулювання регіонального економічного зростання. Пропозицій щодо розвитку цієї галузі можуть бути наступними:

1. Підтримка виноробів: Забезпечення фінансової та консультаційної підтримки для місцевих виробників вина, зокрема шляхом створення спеціальної програми та субсидій для розвитку виноробних підприємств. Це допоможе підвищити якість вина та збільшити конкурентоспроможність на їх ринку.

2. Створення винних маршрутів: Розробка та просування винних маршрутів, які охоплюють різні виноградники та виноградарства в регіоні. Це може включати організацію екскурсій до винних підприємств, дегустаційні тури, уроки виноробства та можливість взаємодії з виноробами.

3. Продаж вина та сувенірів: Створення спеціальних магазинів або ринків, де туристи можуть придбати місцеві вина та сувеніри, пов'язані з виноробством. Це сприятиме розповсюдженню та відомості про винну продукцію регіону.

4. Організація винних фестивалів та подій: Проведення різноманітних винних фестивалів, конкурсів, конференцій та інших подій, що привернуть увагу туристів. Це буде стимулювати туристичний потік до регіону та підвищувати його привабливість.

5. Розвиток інфраструктури: інвестування у вдосконалення інфраструктури виноробного регіону.

6. Організація навчальних програм: розробка навчальних програм, тренінгів, семінарів з виноробства, мистецтва споживання вина, дегустацій та ін.

3.5. Організація фестивалю мамалиги і білого вина

Організація фестивалю мамалиги і білого вина у Фрумушиці Новій може бути захопливою та смачною подією, яка приверне увагу нових гостей і підкреслить культурну спадщину та гастрономію свого регіону.

Мамалига – це надзвичайно ситна та поживна їжа. Традиційно її готують на основі каші з кукурудзяного борошна, яку можна подавати замість хліба, або як самостійну страву. Колись вона завоювала неабияку популярність, а все тому, що не викликає особливих труднощів у приготуванні. До того ж готується з доступних інгредієнтів.

Мамалига традиційно вважається візитною карткою Молдови. Неважливо, вперше ви в цій країні, чи постійний гість – вас на кожному кроці намагатимуться нагодувати автентичною стравою. Більшість світових кухарів переконані в тому, що мамалига – це така собі варіація італійської поленти. При цьому прямих доказів цьому досі не існує.

В Україні кукурудзяний смаколик з'явився завдяки козакам. Подейкують, що славетний гетьман Богдан Хмельницький запозичив секретний рецепт під час свого походу до Молдови. Щоправда, козаки внесли в цей делікатес свої корективи: готували кашу не з кукурудзяного, а з просяного борошна. Варили кашу на воді та без солі, а подавали разом із бринзою.

Особливість мамалиги полягає у тому, що її не потрібно різати ножем, а відразу їсти руками, відриваючи невеликі шматочки. Така вже культура цієї страви [24].

Рис. 3.5 – страва Мамалига

Ось сценарій, який можна використати для проведення цього фестивалю :

Фестиваль заплановано провести на території етно - туристичного комплексу Фрумушика нова, це молдавське село і кухня тут також молдавська, тому мамалигу тут варять бездоганно, можна не сумніватися.

Варто обрати дату, яка корелюватиме з сезоном білого вина та приємною погодою, щоб споживати напої було приємно.

На виноробні комплексу Фрумушика Нова вирощується чимало цікавих білих сортів винограду, таких як Цитронний Магарача, Рислінг, Совіньон, Шардоне і Мускат.

Вина з цих сортів приємні на смак, питкі, дуже ароматні, тут виробляють тихі і ігристі вина за класичною технологією.

На території фестивалю буде облаштована гастрономічна виставка, де господині представляють різноманітні види страв з мамалиги за власними рецептами, що передавалися їм із покоління в покоління, або вже зроблені й удналені на свій смак та супроводжуючи їх саме білими винами. Гості додатково насолоджуються різноманіттям страв та вин, дегустують та оцінюють їхній смак і аромат.

Паралельно на відкритому майданчику відбувається майтер-клас з приготування та подавання мамалиги, всім учасникам роздають дегустаційну порцію і бокал білого вина на вибір.

На іншій локації відбуваються винні дегустації від місцевих виробників білих вин, сомельє розповідає про особливості та характеристики вин кожного учасника.

Протягом фестивалю відбуваються культурні виступи творчих колективів місцевої самодіяльності, які відображають культурну спадщину та історію регіону (музиканти, танцюристи, та інші), фестиваль супроводжує постійний ведучий.

У виставковому залі працює картинна галерея у тематичному традиційномустилі, всі охочі можуть прогулюватись з келихом білого вина і насоватися не лише напоями, а й картинами.

Вартість вхідного квитка на фестиваль коштуватиме 500 грн, включатиме участь у дегустаціях і майстер – класах.

Розрахунок вартості фестивалю наведено в таблиці 3.1

Таблиця 3.1

Розрахунок вартості фестивалю

№	Вид затрат	Вартість, грн
1	Дегустаційні келихи (100 шт)	4560
2	Одноразовий посуд (тарілки, виделки) (500 шт кожного виду)	2700
3	Серветки 1000 шт	1500
4	Оплата музикантам	9000
5	Оплата ведучому	8000
6	Палатки для дегустаційних локацій	8500
7	Кукурузна крупа 20 кг	1200
	Всього	35460

Розрахунок показав, що загальна вартість витрат на організацію фестивалю складає 35 460 грн

Висновки до розділу 3

Запропонований маршрут побудований на трьох локаціях історичного, винного й культурного значення. До маршруту входить не лише дегустація, шлях торкається історії регіону. Можливість власне побачити виноробні, познайомитися та поспілкуватися з виробником, скуштувати вино прямо з винних погребів, гарно поєднати дегустацію благородних напоїв із місцевою традиційною кухнею. Поринути у давнину в стінах Аккерманської вежі, насолодитися краєвидами, безмежними степами, відпочити душею від насичених днів і метушні звичайного життя, поринути в забуття та жити моментом.

В даному розділі запропонований проект гастрономічного фестивалю «Мамалига і вино», наведено розрахунок витрат та план проведення заходу.

ВИСНОВКИ

Винний туризм займає важливе економічне значення у кожній країні, є одним з найперспективніших видів туристичної індустрії і має активний розвиток в багатьох регіонах. Постійне розширення та вдосконалення винних регіонів із залученням нових туристів для знайомства з винною культурою.

Стан винного туризму в Україні є не дуже розвиненим, але попри все має великий потенціал для подальшого розвитку. Україна має багату історію виробництва, в особливості Одеська та Закарпатська області. Відсутність належної інфраструктури та маркетингу є основними перешкодами для розвитку винного туризму.

Однак, це не заважає все одно розвивати винний напрям туризму і багато закладів готелей та ресторанів включають в своє меню вина місцевих виробників, що є сприятливим фактором для розвитку даного напрямку.

Загалом, винний туризм в Україні має перспективи для подальшого розвитку. Проте, для цього потрібні інвестування, створення належної інфраструктури, реклами та ефективних маркетингових стратегій. Окрім цього, важливо, щоб винороби та держава спільно працювали, щоб допомогти виробникам ще більше популяризуватися в міжнародному співтоваристві та підвищувати якість Українського вина.

Дунайський винний регіон є одним з найбільших, тому охоплює велику територію та має всі умови і сприятливий теплий клімат для вирощування виноградної культури. Виноградники в Дунайському регіоні розкинулися на площі більше, ніж 11 тисяч гектарів, а виноробні підприємства виробляють більше 100 мільйонів літрів вина щорічно. Вина тут вар'юються від класичних до експериментальних, що дає змогу кожному знайти своє ідеальне поєднання смаку та аромату.

Саме через Дунайський винний регіон простягається королівський шлях Віа Реджіа, який охоплює 15 міст різних країн та охочий розширювати свій маршрут додаючи нові місця, про які, можливо, мало, хто чув, але такі

невеликі виноробні є по-справжньому недооцінено важливими. Віа Реджіа - це найстаріша і найдовша дорога, що сполучає Східну та Західну Європу.

Маршрут Віа Реджіа є історичним поширеним шляхом винного мистецтва, що включає в себе дегустацію безпосередньо у виноробнях, історичні пам'ятки, місцеву кухню та має чим здивувати кожного туриста.

Для розширення Королівського шляху Віа Реджіа в даній роботі було запропоновано включити Фрумушику Нову, Петропавлівку і пам'ятку Аккерманську вежу, маршрут пролягає від Кишиніва через Одеську область по даним локаціям. Основною родзинкою – є Фрумушика Нова, етнотуристичний комплекс сімейного відпочинку. Обсяг виробництва якої сягає 16 тисяч літрів на рік, а території виноградників складають 6 га. Це місце, яке насичене молдавським колоритом.

Також до маршруту включені історичні місця Одеської області – Петропавлівка та Білгород-Дністровська Аккерманська вежа. Локації вибрані за своїм походженням і історичною цінністю. Збережена архітектура середньовіччя дуже добре поєднується із винним мистецтвом, яке так само пройшло скрізь століття до наших днів.

Також запропоновано проведення фестивалю Фурмушики Нової у стилі місцевості з урахуванням традицій даного регіону. До фестивалю включена дегустація білого вина в поєднанні з місцевою кухнею, а саме такою стравою, як мамалига.

Отже, запропонований шлях охоплює місця, до яких є метою залучити більшу кількість туристів, не лише нашої країни, а й гостей з усього світу. Оскільки наш регіон має потенціал, має свої традиції, має свої виноробні регіони, які потрібно просувати, до яких варто привертати увагу.

Розрахунок показав, що загальна вартість витрат на організацію фестивалю складає 35 460 грн

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про туризм загалом: URL:
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Про винний туризм: URL:https://tourlib.net/statti_ukr/basjuk2.htm
3. Стаття про стан винного туризму в Україні:
URL:<https://ir.vtei.edu.ua/card.php?lang=en&id=27939>
4. Асоціація гостинності України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://aigu.org.ua/wef.html>
5. Всесвітня асоціація гастрономічного туризму [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.worldfoodtravel.org>
6. Історія українських вареників [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://prolviv.com/blog/2017/11/02/istoriia-ukrainskykhvarenykiv/>
7. Клуб галицької кухні [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.gcc.in.ua/>
8. Кращі гастротури по Україні в 2016 році [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://firtka.if.ua/blog/view/krasi-gastroturi-po-ukrainiv-2016-roci105768>
9. На Сумщині спекли найбільший в Україні полуничний пиріг [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.ukrinform.ua/rubricregions/2477834-na-sumsini-spekli-najbilsij-vukraini-polunicnij-pirig.html>
10. Дані про річку Дунай: URL:<http://www.icpdr.org/main/danube-basin/countries-danube-river-basin>
11. Характеристика Дунайського винного регіону:
URL:<https://shudla.bono.odessa.ua/articles/dunajskij-vinnij-shljah.html>
12. Історичні довідки про винний Дунайський туризм: URL:
<https://sasspince.com.ua/?view=modszer>
13. Дунайський винний регіон: URL:<https://www.vivino.com/wine-regions/danube>

14. Шлях Віа Реджіа: URL:<https://www.coe.int/en/web/cultural-routes/via-regia>
15. Віа Реджіа: URL:<https://via-regia.org.ua/via-regia-ukraine/>
16. Історичні довідки про історію Королівського шляху Віа Реджіа: <http://on-historic-routes.com/featured-routes/via-regia/>
17. Історія маршруту Віа Реджіа: URL:<https://www.via-regia.org/eng/viaregiageschichte.php>
18. Транскордонне співробітництво URL: <https://www.vin.gov.ua/invest/mizhnarodne-spivrobitnytstvo/639-transkordonne-spivrobitnytstvo>
19. Туристичний маршрут Віа Реджіа URL:<https://via-regia.org.ua/pro-via-regia/>
20. Via Regia Ukraine: Шлях Королів Україною URL: <https://ua-travels.in.ua/2021/09/27/via-regia-ukraine/>
21. Фрумушика Нова URL: <https://www.pravda.com.ua/rus/articles/2019/08/9/7223127/>
22. Офіційний сайт Фрумушика-Нова: URL:<https://frumushika.com/nasha-istorija.html>
23. Офіційний сайт Аккерманської вежі Білгород-Дністровський: URL: <http://akkerman-fort.com/>
24. Молдавська мамалига історія походження URL:<https://food.obozrevatel.com/ukr/news/moldavska-mamaliga-istoriya-ta-retsept-populyarnoi-stravi.htm>

Додаток А

Презентація

Міністерство освіти і науки України
Одеський національний технологічний університет
Кафедра туристичного бізнесу та рекреації
Спеціальність 242 Туризм
Освітня програма «Міжнародний туризм»

Презентація
до кваліфікаційної роботи бакалавра
на тему: «Винний туризм Дунайського краю»

Здобувачки 4 курсу групи МТ-43: Баранової Єлизавети
Керівник: д.е.н., Саркісян А. О.

Одеса 2023

Туризм стрімко розвивається в наш час, велика кількість різних напрямів туризму, такі як екстремальний, історичний, рекреаційний, діловий, екологічний, кожний з видів туризму набуває обертів та вдосконалення. Але одним з найрозвинутіших напрямів є винний туризм. Винний туризм - це форма туризму, яка спрямована на відвідування виноробних регіонів, винних погребів та винних келій з метою дегустації вин та вивчення винного виробництва.

В Україні винний туризм також є досить поширеним, зокрема в Закарпатській та Одеській області, де кліматичні та природні умови дають змогу вирощувати велику кількість сортів винограду та виробляти дійсно смачне та якісне вино. Виноробство на українських землях має потенціал та всі шанси на подальший розвиток та вдосконалення. Зокрема цікавим регіоном вважається саме Дунайський, так як він є популярним туристичним напрямком для шанувальників вина та природи.

Дунайський винний туризм є досить поширеним в Україні. Це область, яка славиться своїми виноградниками та давніми традиціями виноробства.

Через винний регіон Дунаю простягається на 4500 км Королівський шлях Via Regia, європейський культурний маршрут, що прямує по історичній дорозі середньовіччя.

Робота містить розробку нового маршруту та долучення його до відомого шляху Via Regia включає Фрумушику Нову. Місце, в якому для нових туристів та гостей створюються всі можливі умови для комфортного перебування та поринення в повну атмосферу вина, молдавської традиційної кухні й безкраїх степів.

Також запропонований та розроблений для проведення фестивалю у Фрумушиці Новій за всіма місцевими традиціями.

Туристична індустрія є невід'ємною та дійсно важливою частиною економіки кожної країни та вважається світовою галуззю.

Винний туризм - це вид туризму, пов'язаний з відвідуванням виноробних регіонів, винних погребів, дегустацією вин та ознайомленням з процесом самого виноробства. Це сфера туризму, що стає все більш популярною у цілому світі. Винний туризм дозволяє подорожувачам познайомитися з історією, культурою та традиціями місцевих виноробів, відвідати винні плантації, дізнатися про різні сорти винограду, які використовують безпосередньо для виготовлення вина, та спробувати різні види вин.

Що стосовно винного туризму України, найбільш розвинутими винними областями є Закарпатська й Одеська. Винний туризм в нашому краї розвинений не дуже, але має великий потенціал, якщо інфраструктура і культура винних поїздок будуть продовжувати розвивати і вдосконалювати на територіях України, винний туризм може стати значущим чинником, який сприятиме розвитку регіонального туристичного ринку і збільшенню прибутків для місцевих виробників

ДУНАЙСЬКИЙ РЕГІОН

Це один з найстаріших та найбільш престижних винних регіонів Німеччини, з довгою історією вирощування винограду та виробництва вина. Регіон розташований на висотах від 100 до 500 метрів над рівнем моря та має сприятливий клімат, який дозволяє вирощувати різноманітні сорти винограду. Серед них — Ріслінг, Мюллер-Тургау, Піно-Нуар, Шпетбургундер та багато інших. Виноградники в Дунайському регіоні розкинулися на площі більше 11 тисяч гектарів, а виноробні підприємства виробляють більше 100 мільйонів літрів вина щорічно. Тут можна знайти як класичні сорти вина, так і експериментальні варіанти, що дозволяють знайти своє унікальне поєднання смаків та ароматів. Дунайський винний регіон є популярним туристичним напрямком для шанувальників вина та природи. Тут можна не лише насолоджуватись дегустацією вина, але й побачити красиві виноградники, старовинні міста та мальовничі краєвиди. Дунайський винний туризм є досить відомим видом туризму в Україні. Це область, яка славиться своїми виноградниками та давніми традиціями виноробства. Тут можна відвідати величезні винні погребі, де зберігається найбільша колекція вин, спробувати на смак унікальне вино та дізнатися про їхні особливості, взяти участь у майстер-класах з виноробства та смачного здорового харчування. Найбільші виноробні компанії, які пропонують відвідування винних погребів та дегустації вин, знаходяться у Ніжниському районі Чернігівської області, Вінницькій, Миколаївській та Одеській областях.

Дунайський винний край має потенціал для розвитку туризму та виноробства, що може позитивно позначитися на місцевій економіці та приверненні туристів.

Ось деякі перспективи розвитку дунайського винного краю:

1. Розширення винних турів: розвиток нових винних турів з відвідуванням не тільки виноробних погребів, але і визначних місць та музеїв регіону.
2. Розвиток інфраструктури: покращення доріг, облаштування парків та відкриття кафе з винотеками можуть допомогти покращити якість туристичних послуг.
3. Створення нових сортів вин: дослідження нових сортів винограду та вчитися новим технологіям вироблення вина можуть привести до створення нових, цікавих сортів вина, що змогли б залучити нових любителів вина.
4. Розроблення маркетингових стратегій: використання сучасних технологій та соціальних медіа для просування винних продуктів та розвитку брендів можуть допомогти привернути нових туристів та збільшити продажі вина.
5. Розширення ринків споживання: експорт вина в інші країни може допомогти збільшити прибуток від виноробства та розширити аудиторію споживачів, що додатково позитивно вплине на місцеву економіку.

Загалом, дунайський винний край має великий потенціал для розвитку туризму та виноробства. Для максимальної реалізації потенціалу цього регіону необхідно підтримка влади, розвиток інфраструктури та просування маркетингових стратегій.

ОРГАНІЗАЦІЯ ВИННОГО ТУРИЗМУ ДУНАЙСЬКОГО КРАЮ

Організація винного туризму Дунайського краю може бути важливим ресурсом для розвитку туристичної індустрії і допоможе залучити більше туристів в цей регіон.

Для цього можуть бути використані наступні методи:

1. Створення винних маршрутів: розроблення маршрутів з візитом винних погребів, де відбувається дегустація та дізнання про виробництво вина.
2. Організація винних фестивалів: проведення різноманітних заходів, пов'язаних з виноробством та культурою, таких як фестивалі вина. Це може привернути більше туристів та поширити інформацію про виноробство регіону.
3. Розроблення інформаційного центру: створення на сайті регіону спеціальної вкладки для винного туризму, де можуть бути розміщені відомості про вина, виноробство регіону, акції та інші події.
4. Об'єднання виробників: залучення різноманітних виноробних підприємств на території Дунайського краю для забезпечення співпраці та розвитку спільних проектів між ними.
5. Піар-акції: надання статей, відео та інших матеріалів про розмаїття вин та виноробство Дунайського краю для їх публікації на різних каналах: соціальні мережі, відомі блоги, спеціальні туристичні портали.
6. Впровадження послуг винного туризму в систему готелів та ресторанів: розвиток широкої мережі ресторанів, які мають винні карти з виноробів Дунайського краю, може зробити це більш привабливим проведення відпустки або вихідних у регіоні.

ХАРАКТЕРИСТИКА ВИННОГО МАРШРУТУ КОРОЛІВСЬКИЙ ШЛЯХ ВІА РЕДЖІА

Королівський шлях Via Regia - це туристичний маршрут, який проходить через 15 міст та містечок. Маршрут пов'язує декілька королівських резиденцій та замків, таких як Палаццо ді Ріго (Palazzo di Rigo), Каса Рояле (Casa Reale), Резиденція Борромео (Residenza Borromeo) та інші.

Шлях включений до списку ЮНЕСКО як частина Світової спадщини.

Щодо характеристики винного шляху Via Regia: Розмаїтість вин: На Винному шляху Via Regia можна спробувати різноманітні сорти вин, від білих до червоних, від сухих до солодких. Кожен регіон має свої унікальні сорти вин, які культивуються на цих теренах протягом століть. Винні прогулянки: На Винному шляху Via Regia є багато знаменитих винних садів, які відкривають свої двері для відвідувачів та організовують винні екскурсії. Тут можна побачити, як вирощують виноград та виробляють вино, а також насолодитись дегустацією найкращих вин.

Місцева кухня: В кожному регіоні на Винному шляху Via Regia є своя оригінальна місцева кухня, що відмінно поєднується з місцевими винами. Регіональні страви можна спробувати у місцевих ресторанах та барах поблизу винних садів.

ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВІА РЕДЖІА

Via Regia - Королівська дорога.

Інформація про маршрут: довжина 4500 км (2800 миль)

Часовий період: античність, середньовіччя

Основні вузли: від Москви до Сантьяго-де-Компостела

Місце розташування, країни: Росія - Україна - Литва - Польща - Німеччина - Франція - Іспанія

Система шосе - Міжнародна мережа доріг категорії E, A Клас, B Клас

Про виноробню Фрумушика-Нова

Виноробня Фрумушика-Нова. Заснована 2006 року. Розташована в долині річки Фрумушика у селі Фрумушика-Нова. Обсяг виробництва якої сягає 16 тисяч літрів на рік. Теруар посадки винограду складає 6 га.

Приблизно за 200 кілометрів від Одеси та за 10 кілометрів від кордону з Молдовою розташований центр етнографічного та зеленого туризму Фрумушика-Нова.

Фрумушика в перекладі з молдавської мови означає "Гарненька". Сама перша згадка про неї була знайдена в архівах, що відносяться до 1813 року.

В кінці 19 століття найбагатшою вважалася родина молдован Паларівих. Звичайний Микола Паларів з Одеського порту став багатим, так як брав участь у Кримській війні і за свою відданість батьківщині його нагородили грошима, на які він викупив землі серед степу.

Власник своєї мережі автозаправних станцій Одеської області Олександр Паларів взявся за відновлення земель, що належали його родині у 2006 році.

На території, де жили його пращури, Олександр створив ферму з овцями каракульської породи, що вважається найбільшою в Європі.

Паларів встановив вежу для інтернету та зв'язку, провів електролінію, пробував артезіанську свердловину, побудував систему водопроводу, каналізації.

На сьогоднішній день у Фрумушику-Новій вже є готель, ресторан, церква, гостьові будинки та басейн. Можна полювати, полікуватися у бджолиному місцевому санаторії, грати у міні-гольф, стріляти по тарілках та порибалити на штучному водоймі.

Паларів встановив статую чабану в бурці з палицею висотою 16,43 метра і вагою 1080 тонн, яка увійшла в Книгу рекордів Гіннеса й визнана однією з найкращих у всьому світі. Будували статую за єгипетською технологією піраміди, так як жоден кран не мав змоги підняти бриню на таку висоту.

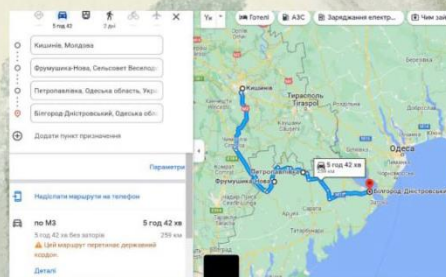
Олександр Паларів за своїм корінням є молдованом, він намагається зберегти традиції цього краю і не лише своєї народності. Тому можна сказати, що відпочинок у Фрумушику із молдавським колоритом.

Тому Олександр відтворив національні хати і подвір'я 19-20 століття з самотнією культурою українського, молдавського, болгарського, гагаузького, німецького, єврейського народів, завдяки чому перемісти в атмосферу давніх часів. Тут кожен може поласувати біле вино прямо з місцевої виноробні, спробувати плацінки, митиці, овечу бринзу, баранину, зему та багато іншого, про що можливо

більшість українців і не чули

Королівський винний шлях Віа Реджіа протяжністю 200 км охоплює 15 містечок та поєднує між собою декілька винних регіонів. Винний маршрут, який розвивається з кожним роком, прагне до розширення та охоплення ще не задіяних винних регіонів. Щодо розширення королівського маршруту Віа Реджіа починаючи з Кишиніва пропонуємо прокласти дорогу до Фрумушики Нової, Петропавлівки Одеської області та Білгород Дністровського.

МАРШРУТ

Фрумушика-Нова дійсно варта того, щоб її відвідати. Широкі степи, своя виноробня, збереження історичних традицій пращурів, створення комфортних умов для перебування, все для відпочинку туристів.

Приблизно за 200 кілометрів від Одеси та за 10 кілометрів від кордону з Молдовою розташований центр етнографічного та зеленого туризму Фрумушика-Нова.

Обсяг виробництва якої сягає 16 тисяч літрів на рік. Теруар посадки винограду складає 6 га.

Власник Олександр Паларів створив тут найбільшу овечу ферму в Європі, побудував виноробню та встановив статую чабану в бурці з палицею висотою 16,43 метра і вагою 1080 тонн, яка увійшла в Книгу рекордів Гіннеса й визнана однією з найкращих у всьому світі.

Наступною локацією є Петропавлівка — село в Україні, у Білгород-Дністровському районі Одеської області. Адміністративний центр Петропавлівської сільської громади. Населення становить 1120 осіб.

Засноване село у 1822 році та історичної інформації дуже мало. В селі є Петропавлівська церква, заснована у 19 столітті. Вона дивної архітектури, можливо перебудована із якоїсь іншої будівлі.

Та останнім об'єктом на шляху є Аккерманська вежа у Білгород-Дністровському. У перекладі з різних мов Аккерманська вежа означає "Біла фортеця".

Акерманська фортеця, що нависла над лиманом — головна визначна пам'ятка цього невеликого провінційного містечка. Її збудували в Середньовіччі там, де колись жили давні греки та римляни.

Зроблено воно з місцевого каменю — черепашника.

Білгород-Дністровська фортеця — одна з найбільших у Європі. Її площа 9 гектарів, загальна довжина стін понад два кілометри. Їхня висота — 15, а ширина 5 метрів. Тут збереглися 24 із 34 веж, які намагаються врятувати від руйнувань.

Локації є визначними для відвідування та включення до королівського шляху Віа Реджіа

Фрумушка Нова

Аккерманська вежа Білгород-Дністровський

с. Петропавлівка

Пропозиції щодо розвитку винного туризму досліджуваних територій

Розвиток винного туризму в Дунайському регіоні може бути вигідним для залучення туристів та стимулювання регіонального економічного зростання. Пропозиції щодо розвитку цієї галузі можуть бути наступними:

1. Підтримка виноробів: Забезпечення фінансової та консультативної підтримки для місцевих виробників вина, зокрема шляхом створення спеціальної програми та субсидій для розвитку виноробних підприємств. Це допоможе підвищити якість вина та збільшити конкурентоспроможність на їх ринку.
2. Створення винних маршрутів: Розробка та просування винних маршрутів, які охоплюють різні виноградники та виногради в регіоні. Це може включати організацію екскурсій до винних підприємств, дегустаційні тури, уроки виноробства та можливість взаємодії з виноробами.
3. Продаж вина та сувенірів: Створення спеціальних магазинів або ринків, де туристи можуть придбати місцеве вино та сувеніри, пов'язані з виноробством. Це сприятиме розповсюдженню та відомості про винну продукцію регіону.
4. Організація винних фестивалів та подій: Проведення різноманітних винних фестивалів, конкурсів, конференцій та інших подій, що привернуть увагу туристів. Це буде стимулювати туристичний потік до регіону та підвищувати його привабливість.
5. Розвиток інфраструктури: Інвестування у вдосконалення інфраструктури виноробного регіону.
6. Організація навчальних програм: розробка навчальних програм, тренінгів, семінарів з виноробства, мистецтва споживання вина, дегустації та ін.

ФЕСТИВАЛЬ МАМАЛИГИ У ФОРМУШИЦІ НОВІЙ

Організація фестивалю мамалиги і білого вина може бути захопливою та смачною подією, яка приверне увагу гостей і підкреслить культурну спадщину та гастрономію регіону.

Ось сценарій, який можна використати для проведення цього фестивалю:

Фестиваль заплановано провести на території етно - туристичного комплексу Фрумушка нова, це молдавське село і кухня тут молдавська тому мамалигу тут варять бездоганно.

Варто обрати дату, яка корелюватиме з сезоном білого вина, щоб споживати було приємно.

На території фестивалю буде облаштована гастрономічна виставка, де різні господині представляють різноманітні страви з мамалиги супроводжуваними білими винами. Гості додатково насолоджуються різноманітними стравами та вин, оцінюють їхній смак та аромат.

Паралельно на відкритому майданчику відбуватиметься майстер-клас з приготування та подавання мамалиги, всім учасникам роздають дегустаційну порцію і бокал білого вина на вибір.

На іншій локації відбуваються винні дегустації місцевих виробників білих вин, сомельє розповідає про особливості та характеристики вин кожного учасника.

Розрахунок вартості фестивалю

№	Вид затрат	Вартість, грн
1	Дегустаційні келихи (100 шт)	4560
2	Одноразовий посуд (тарілки, виделки) (500 шт кожного виду)	2700
3	Серветки 1000 шт	1500
4	Оплата музикантам	9000
5	Оплата ведучому	8000
6	Палатки для дегустаційних зоацій	8500
7	Кукурудза крупа 20 кг	1200

Загальна сума: 35 460 грн

ВИСНОВКИ

Винний туризм займає важливе економічне значення у кожній країні. Має активний розвиток та процвітання. Постійне розширення та вдосконалення винних регіонів із залученням нових туристів для знайомства з винною культурою. Дунайський винний регіон охоплює велику територію та має сприятливий клімат для вирощування виноградних лоз. Саме через Дунайський винний регіон простягається королівський шлях Віа Реджіа, який охоплює 15 міст та охочий розширювати свій маршрут додаючи нові місця, про які мало, хто чув, але мають велике значення і прагнуть розвиватися. Проведено плідну роботу над включення до шляху нових локацій, що є гарним поштовхом для покращення винних комплексів та припливом всіх охочих познайомитися із культурою дегустації та всіх процесів виноробства.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!

Перевірка тексту на плагіат

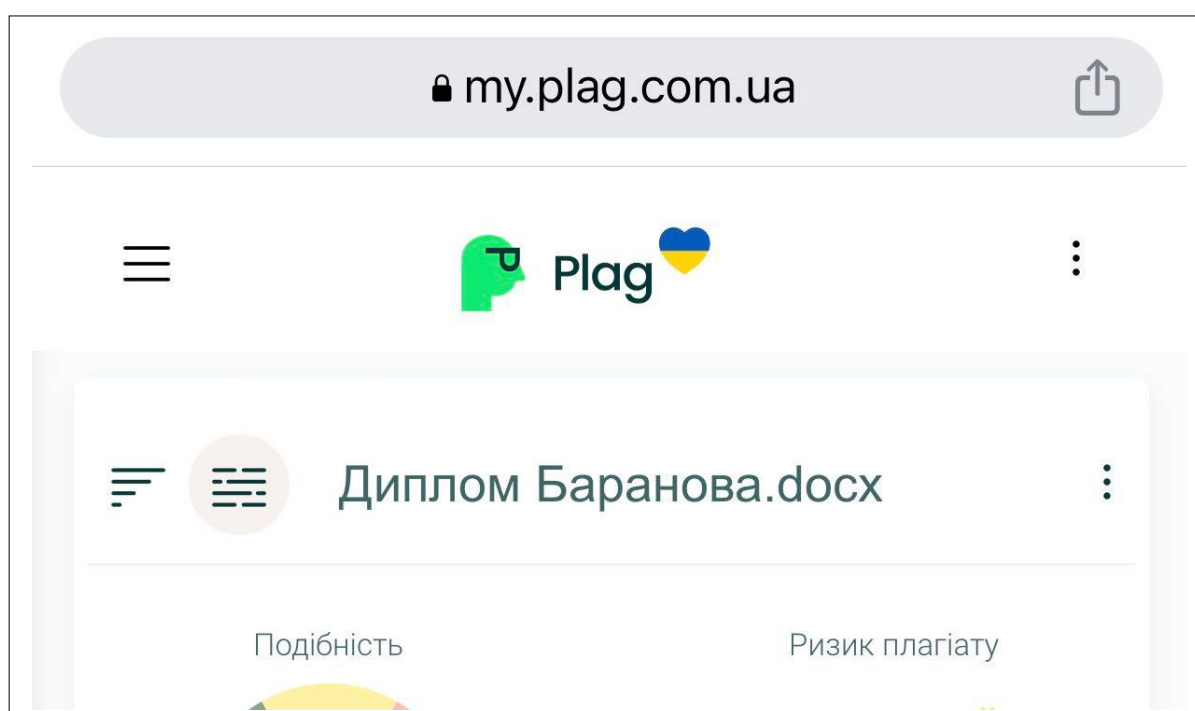
Кваліфікаційна робота бакалавра.

Тема: «Проект «Дунайського винного маршруту»

Засіб перевірки: plag.com.ua

Унікальність по фразам > 30 %

Унікальність по словам >30 %

Керівник (ки): _____ Ганна САРКІСЯН
 _____ Вячеслав ІВАНЧЕНКОВ
 (підпис)

Здобувачка: _____ Єлизавета БАРАНОВА
 (підпис)